

Mluvené Slovo skrze
Williama Branhama

KONAT BOHU SLUŽBU BEZ JEHO VŮLE

18.7.1965
v Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

Konat Bohu službu bez Jeho vůle

kázáno v Jeffersonville

18.7.1965

Povstaňme na chvíli k modlitbě a skloníme své hlavy.

Pane, jsme šťastni, že dnes ráno můžeme být opět v domě Božím pospolu. Prosíme o to, ó Bože, abys dnes ráno korigoval všechny naše chyby. Ukaž nám cestu, kterou jsi stanovil, abychom po ní putovali. Dej z Tvé milosti a lásky, abychom následovali po této stezce a byli poslušni Tvých příkazů celým srdcem, abychom v onom dni byli nalezeni v Kristu bez úhony, Pane, neboť věříme, že Jeho příchod je blízký.

Vidíme, že jsou naplněna všechna znamení, která On oznámil, že se stanou krátce před Jeho příchodem. Po tomto okamžiku vyhlížíme plni radosti. Když Abraham čekal na zaslíbeného syna a viděl, že se naplnilo poslední Boží znamení, poznal, že to již nebude dlouho trvat, než syn přijde. Poznáváme, že se to opakuje. Ježíš řekl, že máme pozdvihnout hlavy, když vidíme, že se tyto věci dějí, protože naše spasení se přiblížilo: Bezradnost tohoto času, zoufalství mezi národy, zemětřesení na různých místech; moře bude bouřit a lidská srdce budou strachem selhávat.

Chápeme, že se nacházíme v hodině, ve které národy již nevědí, co mají dělat. Zdá se, že se opět schyluje k válce. Jak strašná by byla! Země se trhá a vědci potvrzují, že hrozí katastrofa. Víme, že Bible o tom mluví. Pomoz nám dnes, Pane, snést v tomto domě ostrá napomenutí a přijmout příkazy od našeho Boha, abychom v této temné hodině šířili světlo, neboť by to mohla být ta poslední příležitost. Prosíme o to ve jménu Ježíše a k Jeho cti. Amen.

Můžete se posadit. Považuji za velikou přednost, že mohu být dnes ráno v této kapli. Je mi líto, že nemáme dost míst k sezení. Je to tu přeplněné. Lidé stojí všude, až ven. Lidé venku, vy můžete poslouchat rádio a sice na kanále 55-57. Ti, kteří jsou venku na parkovišti, nebo stojí venku na ulicích mohou naslouchat ze svých rádií. Lze to najít mezi 55 a 57 stupnicí.

Vrátil jsem se, protože jsme měli v úmyslu konat shromáždění asi 10 dní za sebou, abychom hovořili na téma sedm koflíků hněvu. Koflíky hněvu patří k pozounům. Řekl jsem vám, že budu mluvit o těch sedmi pozounech, a spojím je s koflíky hněvu a těmi ranami. Myslel jsem, že by to byl krásný čas. Právě jsem se vrátil z Afriky, a děti ještě neměly žádné prázdniny. Náš Josef trochu povolil ve čtení a musel se tím důkladně zabývat několik týdnů. Postoupil sice do dalšího ročníku, ale nebyl na tom tak, jak by mohl být. Proto musel zůstat v Tucsonu v době, kdy jsem byl v Africe. Cvičil čtení a doháněl to v celodenní škole. Nyní jsme se vrátili. Myslel jsem, že během prázdnin uskutečnime s lidmi řadu shromáždění a budu mluvit na tato témata. Ale když jsme dorazili, dozvěděli jsme se, že nám nepronajmou školní auditorium.

Věděl jsem, že kaple nemá takovou kapacitu, aby se všichni lidé mohli pohodlně usadit, jak se sluší, když káží tuto zvěst. Musíme proto najít jiné řešení. Namísto deseti večerů, jak jsme plánovali, budu tuto, příští a následující neděli mít dvě bohoslužby. Neoznámili jsme to. Pokud někdo zaslechl, že od osmadvacátého se budou ta shromáždění konat ve školním auditoriu, dá-li Bůh, pokud jste to tedy oznámili svým přátelům, a rezervovali jste pro ně pokoje v motelech, pak to prosím odvolejte. Získat školní auditorium není možné.

Vždy v neděli dopoledne budeme mít evangelizační bohoslužbu. Večer bych se pak chtěl modlit za nemocné. Spoléháme na to, že Bůh se potká s vámi, kteří jste nemocní. Nevím, jak se o vás Billy postará, ale mám za to, že rozdá modlitební lístky nebo jak to může být ve shromáždění zařízeno. Uděláme všechno, co budeme moci, abychom se tyto tři týdny, v nichž budeme konat shromáždění, bude-li Pán chtít, modlili za všechny.

Mnohdy máme osobní pohovory; někteří si prostě přejí krátkou rozmluvu o něčem, atd. Kdo z vás zde si přeje osobní pohovor? Mohu vidět vaše ruce? Ó! Tak tedy, kdo si to nepřeje?

Bude to těžké, mluvit se všemi. Napište, prosím, svá přání a předejte je Billymu. On je potom předá mě. On oznámí, kdy se budou rozdávat modlitební lístky.

Kdo je tu dnes ráno ze sloužících bratrů? Ještě jsme neměli příležitost některé z nich představit. Kolik je tu dnes ráno kazatelů? Prosím, zvedněte ruku nebo povstaňte. Chtěli bychom vidět, kolik

kazatelů je mezi posluchači. Velice milé. Dík buď Pánu za tyto muže. Přál bych si mít čas představit každého jednotlivě. Jsem ale jist, že je vidíte, a Bůh je i jejich službu zná. Prosíme, aby je Bůh bohatě požehnal. Nepochybně mnozí z nich odřekli své bohoslužby a přišli sem; bratr Junior Jackson jistě. Mám za to, že také bratr Don Ruddell. Kázání se přenáší do jejich sborů a také do New Yorku a jiných míst v zemi. Uskutečňuje se to zvláštním telefonním přenosem do každého tohoto sboru.

Raduji se, že tu vidím sedět bratra Richarda Blair. Nedávno jsem četl v jednom dopise, že Bůh tam mezi lidmi učinil něco mocného. Stalo se to před několika dny. Možná, že to nepředám úplně nejpřesněji dále, potom mne prosím oprav, bratře Blair. On pomáhal jednomu muži při napojování obytného vozu na elektrický proud. Tak to stálo v tom dopise. Udělali přípojku, ale kabel pod napětím se dostal do vody, v níž stál malý syn toho muže, jemuž patřil karavan. Chlapec byl ještě malý a usmrtilo ho to. Žaludek se mu vydul. Víme, co se stane, je-li někdo zasažen elektrickým proudem a zabít. Jeho malá očka vystoupila, zuby měl zaťaté.

Ti bratři tím byli hluboce zarmoucení. Bratr Blair řekl, že nejprve měl v úmyslu mě o tom informovat, abych se za to modlil. Ale potom ho napadlo místo: "Kde dva nebo tři jsou shromážděni ve jménu Mém, tam jsem uprostřed nich." Otec si utřel ruce a snažil se otevřít ústa toho hochy. Oni poklekli, začali se za toho chlapce modlit a ten se zas vrátil k životu.

Je to tak, bratře Blaire? On je jedním z našich drahých bratrů. Ó, ten chlapec je tady. Dík buď Pánu. To je milé. Povstaň přece, prosím, můj hochu. Děkujeme za to drahému Pánu. Je to otec tohoto chlapce? Jsi ten otec? Ano. Tady je též bratr Richard Blair. Náš Bůh může všechno. Ano! To zaslíbil. Žijeme v Boží přítomnosti velikého, nádherného, nebeského Otce. Všechny věci jsou možné, jestliže jen můžeme věřit.

Vidíte, co se skrze to děje; jak se v životě tohoto muže vyplatilo, tomu věřit? Zachránilo to jeho malého syna. Bůh tam měl svého věrného služebníka, bratra Blaira a jiné, aby se modlili za toho chlapce, když byl smrtelně zraněn. Ano, myslete na to, jestliže se někde něco stane, že jste dětmi živého Boha. "Kde se dva nebo více shromáždí v Mém jménu, tam jsem uprostřed nich." Je také psáno: "ON je jistou pomocí v čase nouze." To byla nouze, když ten chlapec po zasažení elektrickým proudem padl mrtvý k zemi. Děkujeme Bohu tohoto rána za věci, které pro nás učinil.

Bůh žehnej tyto věrné muže. V čase nouze musíme vzhlížet k Bohu. Ještě než nastane nouzová situace, musíme k Němu vzhlížet a mít k Němu přátelský vztah. Víme, že jsme-li u Boha v milosti, můžeme Jej prosit o všechno, jak bychom to dělali u přítele, a On se prokazuje jako přítomná pomoc v čase nouze.

Včera jsem na ulici potkal sestru bratra Johna Martina. Někdo mne zastavil a jiný projížděl kolem a mával. Víte, když přijdu domů, vidíme všude lidi, kteří se zastaví, podají ruku, atd. Vzpomínám si na to, že mě nedávno zavolali k dámě, kterou někdo porazil autem a ona utrpěla zranění na zádech. Páteř měla silně poškozenou. Říkali, že pro zbytek života bude ochrnutá. Dnes ráno sedí tady ve shromáždění a těší se z Boží přítomnosti. Předtím jsem s ní mluvil v pokoji a modlil se za ni ještě jednou. Je někde tady. Možná, že se ani nedostala dovnitř. Ale ano, sedí tady, úplně blízko. Tak je to. Prosím, postavila by ses na chvíli, sestro, aby tě lidé viděli? Zde je žena, které lékař před několika dny řekl, že již nebude nikdy chodit. Páteř měla po autonehodě zlomenou. Nyní stojí zde a je zdráva. Víte, že Bible říká: "Nemohli jim nic říci, neboť muž, který byl uzdraven, stál vedle nich." To souhlasí. Tady je hoch, který se vrátil ze smrti do života, a zde je mezi námi žena, která měla zlamanou páteř. To se právě stalo. Tak se On prokazuje jako tentýž včera, dnes a až na věky. Chváleno buď jméno Páně. Jak bychom měli být šťastni, žít v Jeho přítomnosti a moci vědět, že On je přítomnou pomocí v čase nouze!

Těším se, že tu vidím bratra Vayle, bratra Martina a mnohé jiné. Bůh vám bohatě požehnej, bratři.

Vím, že kvůli množství lidí tu není právě chládek. Ale když jsem před několika dny opouštěl Tucson, bylo tam asi 40°C. O půlnoci bylo sotva o 5°C méně. Takže tady se cítím velice dobře. V Parkeru panovalo 50°C horko, než jsme vyjeli. Můžete si představit, jaké je tam vedro. Ovšem, je to na poušti.

V příštích třech nedělích, až do 1. srpna, budeme mít bohoslužby zde, v kapli. Nepromeškejte jich moc, nebo nebudete rozumět tomu, o čem budou pojednávat, a to by bylo špatné. Přijďte zase, budete-li moci.

Zatímco tu budu, svolám předsednictvo. Mrzí mne totiž, že jsem stále odmítán kvůli těm prostorám, když se cítím být veden, mít shromáždění. Myslím, že se jich zeptám, nemůžeme-li zakoupit stan, postavit ho a prostě zůstat tam. Víte, co mám na mysli. Můžeme ho postavit na místě určeném pro rekreaci anebo na nějaké farmě a brát ho s sebou z místa na místo, jak nás Pán povede. Cítím, že toto je to, co On učiní. Víte, že ohledně toho jsem měl vidění. Myslím, že to je možná příčinou, proč se tohle děje. Víte, když se dějí jisté věci, často si myslíme, že je to strašné. Ale možná je to Bůh, který vás uvede do této situace. Když On něco řekne, pak to také udělá.

Asi před měsícem, několik dní předtím, než jsem odcestoval do Afriky, jsem kázal v Kalifornii na téma "Vyvolení Nevěsty". Mnozí z vás ten pásek dostali. O posledních minutách toho kázání ani nevím, že jsem tam byl. Ale Duch Páně sestoupil tak mocným způsobem. Odsoudil jsem, jak žijí a jednají, poté, co jim evangelium bylo tak jasně kázáno a vyloženo. Zcela náhle vyslovil Duch svatý toto: "Kafarnaum, město, které se nazýváš jménem andělů - Los Angeles - jsi vyvýšeno až do nebe, ale do pekla budeš svrženo." Když jsem zase přišel k sobě, byl jsem venku. Bratr Moseley a Billy byli se mnou. Vyprávěli mi, že se vrátili a viděli, že lidé leželi na zemi a i kazatelé vzlykali.

Vzal jsem si pak Písmo k ruce a řekl: "O tom je něco psáno v Bibli." Byl to Ježíš, který napomínal Kafarnaum a pobřežní města, která navštívil. ON řekl: "Kafarnaum, které jsi se až do nebes povýšilo, do pekla sraženo budeš." ON řekl: "Kdyby se skutky, které se staly v tobě, děly v Sodomě a Gomoře, stály by dodnes." V té době se Sodoma a Gomora již nacházely na dně moře. Asi sto let po Ježíšově proroctví, se město Kafarnaum, které navštívil, potopilo při zemětřesení do jezera. Víte, byla to přímá odpověď Kalifornii, Los Angeles.

Když jsem se před několika dny vrátil do Tucsonu, slyšel jsem o silném zemětřesení, ke kterému tam došlo. Vědci to v televizi zakreslili do mapy. V novinách stálo, že v Zemi se objevila puklina, která se táhne od Aljašky okolo Aleut a zabíhá asi 320 km do moře a sahá až k San Diegu. Obchází Los Angeles a sahá až k San Diegu. Trhlina je široká několik coulů. Zřítily se tam domy, motely. Vědce u té mapy se tázali: "Nu, jednoho dne by se to mohlo utrhnout."

Odpověděl: "Mohlo? To se stane!" On užil vědeckého výrazu pro to, jak ta láva pracuje. Tím jsou způsobována zemětřesení kolem San Diega a okolí. Tam je dutina. Všechno se sesype jako písek. Je to jen kůra, a ta se o několik coulů uvolnila. Pomocí radaru mohli přesně zjistit, kudy trhlina probíhá. Nedávno, přímo po tom, co bylo dáno to proroctví, se tato trhlina o několik coulů rozšířila.

Ti, co s tím vědcem vedli interview, pak mínili: "K tomu pravděpodobně nedojde v našem čase."

On odpověděl: "Může k tomu dojít v pěti minutách nebo až za pět let. Ale jistě se to odtrhne."

Nevím, zda je tu dnes sestra Simpsonová. Vidím tu sedět bratra Freda, ale nevím, kde je sestra Simpsonová. Ona našla jedno proroctví, které jsem dal asi v roce 1935 a je zapsáno do některé knihy. Tam stojí: "Přijde čas, kdy moře zaplaví pevninu až do pouště." Vidíte, co se stane? Jestliže se tisíce krychlových metrů země jako láva zřítí, zemřou miliony lidí najednou. Vyvolá to strašné, katastrofální záplavy. Myslete na to, že to zasáhne dokonce jezero Salton, které leží 74 metrů pod hladinou moře. Je možné, že ta valící se vzdušná vlna dosáhne až do Tucsonu. Moře pronikne až do pouště.

Národy se hroutí,
Izrael se probouzí;
znamení, která předpověděli naši proroci.
Dny pohanů strachem naplněné
jsou sečteny.

Vraťte se zpět, vy roztroušení ke svému vlastnictví.

Jsme v konečném čase. Pán vám bohatě požehnej. Když s tím začnu, zapomenu na čas. Velice brzy přejdeme do věčnosti.

Nyní budu číst z Mar.7:7 a společně z textu, který byl předtím čten z 1.Par.13, vezmu téma. Čtu Mar.7:7:

Nadarmo mne uctívají, učíce učení a ustanovení lidská.

Neznám nic jiného než zvěst, kterou mi dal Pán. Mohu mluvit jen o tom. Dnes ráno chci mluvit o tématu, o němž míním, že je dobré. Večer, bude-li Pán chtít, budu kázat o **Duchovním pokrmu v pravém čase**, a jak jej obdržíme. Téma dnešního rána zní: **Bohu konat službu bez Jeho vůle**.

Bůh je suverénní. Když jsme četli místo z 1.Par.13, viděli jsme, co udělal David. Měl dobrý úmysl. Bůh nás ale neuznává na základě našich dobrých úmyslů. Existuje jen jedna možnost, jak Bohu sloužit a to je, činit Jeho vůli podle Jeho příkazu. Bůh je suverénní, proto Mu nikdo nemůže říkat, co nebo jak má dělat. ON to dělá jak chce. ON ví, jak se to dělá správně. Z toho mám dobrý pocit. Všechny by nás to mělo dobře naladit, a jsem si jist, že to tak je. Jeden by to dělal tak, druhý jinak a další zase úplně jinak.

Ale je to něco mocného, že Bůh nás nezanechal bez poznání pravdy, aniž bychom se dozvěděli, jak to proměnit ve skutek. ON by nebyl spravedlivý, kdyby nás za něco trestal, a my bychom nevěděli, jak to má být vykonáno, a nechal by nás v něčem se potácet. ON není takovým Bohem. ON je Bůh, který vysloví slovo a očekává od Svých dětí, že tomu věří. ON tedy ví, co je nejlepší, kdy se to má udělat a jak. My o tom máme své představy, ale On to ví.

Kdyby si On předsevzal, co bude dělat, ale neřekl by nám, co se bude dít a jak, a my bychom přes to zakopávali, byly by ty pády dokonce ospravedlněny. Každý, kdo se snaží něco dělat, by byl ospravedlněn. Existuje jen jedna směrnice, a to je Jeho Slovo.

Ta událost z Davidem zde vyjadřuje ještě jinou věc. Poznáváme, že to, co ve svém srdci zamýšlel, bylo dobře míněno. Neměl špatný úmysl, špatný motiv. Ta truhla smlouvy nebyla mezi lidem, a on ji chtěl vrátit zpět na její místo, aby se lidé s ohledem na to, co chtěli, mohli Bohu přiblížit, než aby to prostě nechal takto běžet.

Co by se stalo, kdyby bratr Blair a otec tohoto chlapce řekli: "Je zle; dítě bylo smrtelně zraněno. Právě to se stalo."? Ale oni se rychle obrátili k Bohu.

Co by se stalo, kdyby ta žena, jejíž muž je kazatelem evangelia, se prostě smířila se zlomenou páteří? Lékař jí řekl: "Ona bude do konce svého života ochrnutá." Co by se stalo, kdyby svému manželovi řekla: "Miláčku, musíme se s tím vyrovnat."? Rychle něco podnikli. Předstoupili před Boha. O kolika událostech z Bible se můžeme zmínit, o lidech, kteří se dostali do problémů a obrátili se k Bohu?

V těch dnech existovalo pouze jedno místo, kde se mohli potkat s Bohem. Byla to truhla smlouvy pod krví. To je jediné správné místo setkání ještě dnes, pod krví. Trůn milosti byl pokropen, aby se dostalo modlitebníkovi a tomu, kdo přišel s žádostí k Bohu, milosrdenství. Bůh měl stanovenou cestu, jak museli přicházet. Něco jiného On nepřijal. Neakceptoval jiné řešení - jen to, které sám ustanovil.

Nedávno jsem kázal zvěst o jediném připraveném místě, kde se Bůh setkává s modlitebníkem. To vědí mnozí z vás. ON o tomto místě řekl: "Tam bude Mé jméno přebývat." Najdeme-li nějaký kostel - sbor, do kterého On uložil Své jméno, pak jsme to místo našli. ON řekl: "Nepožehnám vám na všech místech, ale jen tam, kde uložím Své jméno. Bude přebývat na jednom místě; tam se musíte se Mnou potkávat. To je jediné místo, kde se s vámi potkám." Zjistili jsme, kam dal Své jméno. To je jediné místo, kde se s modlitebníkem setkává. Jeho jméno bylo Ježíš Kristus. Jméno Boží je Ježíš Kristus.

Ježíš řekl: "JÁ jsem přišel ve jménu Svého Otce." Každý syn přichází ve jménu svého otce. I On přišel ve jménu Otce. Žádné jiné jméno pod nebem není lidem dáno. Ať se nazývají metodisty, baptisty, presbyteriány, sborem Kristovým, nebo jakkoli, je pouze jedno místo, kde se Bůh s člověkem setkává, a to je, jestliže on vejde do Ježíše Krista. To je jediné místo. A všechny věci ze Starého zákona to ukazují jako stinný obraz. Chtěl bych, abyste tomu jasně rozuměli. Je to lekce nedělní školy. Poznamenal jsem si několik míst z Písma. Myslel jsem si, že vám pomůže, když toto pochopíte, neboť všechny ty věci se staly jako příklad pro nás.

Zjistili jsme, že Bůh měl jistý druh a způsob, jak se ty věci mají stát. David byl Bohem požehnan a stal se králem. Jednoduše měl za to, že něco vykoná pro Boha. Ale tu věc správně neuchopil.

My víme, že Bůh Své Slovo zjeví v předurčeném čase. Jak by Martin Luther mohl vědět o dnešní zvěsti? Jak by to mohli vědět presbyteriáni? Jak by katolický kostel mohl vědět o zvěsti Lutherově? Jak by Luther mohl něco vědět o zvěsti Wesleyově? Jak by mohl Wesley vědět o letniční zvěsti? Jak by letniční mohli vědět o této zvěsti? ON ji zjevuje ve Svém čase, neboť ona je semenem. V čase kdy roste a dozrává, zjevuje On Sebe sama.

Je zapotřebí slunečního tepla, aby vzešlo. Svěže a něžně vyraží setba ze země. V jiném stádiu slunce se objeví lístky. Horké slunce, jaké svítí na setbu v čase zrání, by ji v počátečním stádiu zahubilo. Tak On uspořádal vycházení slunce a také dění v přírodě, aby to souhlasilo s Jeho Slovem. Totéž dělá s církví, s předurčenou Nevěstou, aby byla v souladu s časem, ve kterém žije.

Dokonce sama příroda nám ukazuje, že dnes je rukopis na zdi, neboť vidíme, jak se národy hroutí a Země se potápí. Vidíme kostelní sbory a stav, v jakém se nacházejí. Vidíme Nevěstu a její stav. Z přírody poznáváme, že se církev připravuje k odchodu odtud. Jak nádherný čas. Je to čas a hodina, kterou si proroci přáli vidět.

ON zjevuje Své Slovo jen ve Svém čase. Martin Luther četl tutéž Bibli, kterou čteme my. Wesley četl tutéž Bibli, letniční čtou stejnou Bibli jako my. Ježíš četl tutéž Bibli, jako farizeové. Protože usilovali o to, získat zrno v ranějším stádiu vzrůstu, ačkoli již dozrávalo, propásli poznat svoji hodinu.

Tady David udělal totéž. Bůh toto Slovo zjevuje v příslušném čase atěm, které k tomu zvolil. Bůh si zvolí, komu to zjeví. To učinil již před ustanovením světa. Všechno Své činění znal již dopředu, lidem to ale bylo skryto. ON to zjevuje, komu chce. Děje se to v čase Jím zvoleném, při osobě Jím zvolené. Nikdy nezvolil nějakou stranu či sektu, ale vždy jen jednu osobu. Tak to dělá.

Kdo by se chtěl opovážit, korigovat Jej a říci: "Pane, udělal jsi chybu, že jsi postavil do služby tohoto muže. Tento muž nevěří totéž, co my."? Kdo chce Bohu říci, že se zmýlil? To by musel být někdo horší než já, kdyby Mu to chtěl říci. ON ví, co dělá. Ví, koho má zvolit, a koho ne; co a kdy je třeba činit. Je jedno, jak moc jsme přesvědčeni o tom, že jistá osoba má kvalifikaci ke splnění jistého úkolu, Bůh ví, kdo je způsobilý pro určitý čas. Také zná pravý čas, kdy se to má stát.

Opravdový, pravý křesťan, jenž opravdu věří v Boha, čeká v těchto věcech na Pána. Čekejte se svou službou. Jestliže pociťujete, že jste voláni, přesvědčte se, že to přichází od Boha. Přesvědčte se, že to souhlasí. Buďte si jisti, že to, co říkáte, také patří do toho času. V Bibli je psáno: "Ti, kdo očekávají na Pána, obdrží novou sílu, takže jim narůstají nová křídla jako orlovi. Poběží a nebudou unaveni; budou putovat a nezemdlí."

Sledujte tohle. David byl právě pomazán za krále v Izraeli. Samuel na něho vylil olej, neboť Bůh ho vyvolil, aby byl králem nad Izraelem. David obdržel zjevení, truhlu smlouvy Páně zavést do města Davidova. Vidíte, na tom není nic převráceného, ale David to vzal za špatný konec.

Zdá se, jakoby zjevení, které obdrží takový muž, takový velký muž, jako je Bohem vyvolený král, je od Boha. Podle mého mínění, byl David největším králem, kromě Krista, který žil na zemi. Kristus je přece Synem Davidovým. Ten velký muž, který byl právě pomazán a přicházel z přímé přítomnosti Boží, tedy obdržel zjevení, že má něco vykonat pro Boha. Také to chtěl pro Boha udělat, ale to zjevení bylo převrácené! Nuže, to je něco mocného. To patří k našemu tématu: *Udělat Bohu službu, aniž by byl k tomu povolán.*

Pozorujte, David obdržel zjevení. Sledujte také, že to nebyl prorok Nátan, kdo toto zjevení obdržel. Byl to David, král, kdo dostal to zjevení. On se s tím neobrátil na Nátana. Neptal se Nátana, ale radil se s vůdci nad tisíci a sty. Všimli jste si toho v 1.Paralipomenon? Nátana se ale neptal. Také kněží a theologů onoho času - těch učených - se vyptával. Nejprve ale David řekl: "Jestliže je to Bohem schváleno, pojdme tam a truhlu našeho Boha přivezeme do města a budeme se dotazovat Boha, než se do něčeho pustíme."

Oni řekli, že ve dnech Saulových se Boha již neptali skrze Urim a Thumim. Přestali to dělat. David řekl: "Vraťme se všichni k Bohu. Vraťme se ke správné věci. Pojdme tam a převežeme

truhlu smlouvy sem." Jinými slovy: "Chceme vrátit přítomnost Boží zpět do města. Udělejme si probuzení. Přiveďme lidi zpět." Měl zjevení, které se zdálo být dobré. Přesto to nebyla vůle Boží.

Místo aby se ptal u správného pramene, poradil se s vojevůdci. Vždyť se stal právě králem, a připojil se k všeobecnému veřejnému mínění, že vojevůdci a velcí muži mají pravdu.

Pak šel do kostela a ptal se, jestli by mohli uspořádat probuzení. Kněží, učení Písma, vojevůdci - těch se ptal: "Je to vůle Páně?" A oni odpověděli, že je to tak. Ale vidíte, on opomenul zeptat se u správného pramene, skrze který se Bůh vždycky projevuje. Opomenul jít tam.

Jeho úmysl byl dobrý, motiv byl dobrý, cíl byl dobrý. Chtěl mít ve městě probuzení a navrátit lid k Bohu. Ale nedotazoval se tam, kde mu to Bůh přikázal.

Lid a kněží souhlasili, že král jedná správně. Tu truhlu smlouvy ve městě potřebovali. Potřebovali přítomnost Boží. Potřebovali probuzení. Ale Bůh nezaslíbil zjevit Své Slovo v určitém čase lidu. Nezaslíbil, že to v jistém čase zjeví králi. Bůh se ani v nejmenším nemění. Tohle nesliboval.

Úplně jedno, jak upřímný a dobrý je váš motiv a úmysl, jak velice by lidé chtěli mít tyto věci a uznávají jejich nutnost, v těchto věcech musí být konána vůle Boží. To bych vám chtěl dnes večer objasnit. Chtěl bych to udělat, abyste poznali, jestli ve vás přebývá Duch Boží. To je důvod, proč se tím tak dlouho zabývám; ne proto, abych vás připravoval o čas, vás, lidi u telefonního přenosu. Chci jen, abyste to pochopili. Jestliže přenos skončí dříve, opatřete si ten pásek.

Nezáleží na tom, jak velice je to nutné; nakolik všichni souhlasí s tím, že je to potřebí a pravda - existuje ještě něco, co se musí zjistit: Je to vůle Boží?

Bůh nikdy neslíbil, že Své tajemství zjeví králům nebo lidu.

V čase Micheáše, syna Jimlova, se událo něco podobného. Proto to budeme jednou blíže pozorovat a vyložíme to a objasníme, abyste to nepropásli. Tím se od tématu nevzdálíme, jen se budeme zabývat jiným časem.

Došlo k tomu ve dnech Micheášových. Byl to chudý muž, pocházel z chudé rodiny. Achab byl izraelským králem, národa, který byl podřízen Bohu. Založil školu a osobně vyhledal proroky, z nichž čtyři sta bylo v této škole. Byli to významní muži. Nebyli to falešní proroci, byli to židovští proroci, upřímní muži. Skrze tyto muže se dotazovali Pána. Ti prorokovali. Ale pohleďte, když došlo k opravdové zkoušce síly, stáli všichni mimo Slovo a vůli Boží.

Jozafat tam přišel z Jeruzaléma a navštívil krále Achaba. Odložili roucha a posadili se u brány a zavolali si proroky. Nejprve řekl Achab: "Víte přece, že Ramot v Galád patří nám." To bylo TAK MLUVÍ PÁN. Jozue rozdělil zemi mezi lid a dal jim ji. Pak ji ale obsadili Filištinští. On řekl: "Naše děti potřebují chléb. Avšak nemáme dost země, abychom mohli sít obilí. A přitom naši nepřátelé, ti pohané, živí své děti ze země, kterou dal Jehova nám." To bylo jasné. Řekl: "Tady jsme my, lid Boží, s našimi dětmi. Jsme v nouzi a naši nepřátelé živí své děti z půdy, kterou dal Bůh nám, když nás vyvolal z Egypta." Nějakého theologa by to přimělo k jednání, že ano? On mínil: "Neměli bychom vytáhnout a dobýt si zpět to území, které nám Bůh dal?"

Jozafat řekl: "Ano, budu ti při tom pomáhat. Jsme přece bratři. Ty jsi v Izraeli a já v Jeruzalémě." Jozafat byl dobrý člověk, král, spravedlivý muž, který Pána miloval. Achab byl vlašný věřící. Nechali je tedy před sebe nastoupit, neboť Jozafat řekl: "Poslyš, zeptejme se nejprve Pána. Nejprve se musíme dozvědět vůli Páně." Vidíte, jen kdyby udělal David to, co Jozafat! On řekl: "Neměli bychom to udělat?"

Achab, který byl přece Izraelita, odpověděl velice rychle: "Jistě. Mám tu čtyři sta proroků. Jsou to židé, jako my a patří k naší vlastní organizaci. Zeptám se jich. Jsou to proroci."

Vidíte to? Říkáte: "Bratře Branhame, tomu nerozumím. Prorok?" Ó ano! Za času Jeremiáše žil jeden, který řekl: "Budou tam jen dva roky." Pán ale Jeremiášovi řekl, že to bude sedmdesát let. Udělal jho a vložil si ho na šíji, které prorok Ananiáš zlomil. Ale vy víte, jak to s ním dopadlo. Ano! Musíte se držet Slova.

Tito proroci přišli a prorokovali: "Vytáhni na ně, neboť Pán je s tebou."

Jeden z nich, jehož jméno jsem zapomněl, ten předsedající - mám za to, že to byl Sedechiáš, si udělal rohy a prorokoval: "Tak praví Pán!" Tento muž byl upřímný. "S takovými rohy nepřátelé

vyženeš ze země a opět převezmeš zemi, která náleží Bohu. Je to předáno vám." Nemyslím, že byl pokrytec. Myslím, že to byl dobrý muž, věřím, že všichni byli proroky.

Řeknete: "Proroci?" Ovšem! Vzpomeňte si, stejný muž, který souhlasil s usmrcením Ježíše, prorokoval, protože zastával svůj úřad. Byl toho roku veleknězem. Protože tento úřad zastával a vykonával, přišel na něho Duch Boží. To ale neznamená, že byl zachráněn nebo co jiného. Kaifáš prorokoval na základě svého úřadu.

Tito proroci byli ve svém prorockém úřadě a prorokovali. Duch Boží na ně přišel. Byli to muži s dary Ducha.

Jsem si vědom toho, že mluvím k 99% letničních. Často, když se Bůh zabývá nějakým člověkem a dá mu nějaký dar, lidé za ním jdou. Jestliže opravdu není Bohem povolán a poslán, pak někdo docílí toho, že ten muž nebo žena řekne něco, co není Jeho vůle, protože jeho nebo ji lidé nutí to dělat.

Při tom jsem musel přistihnout dokonce našeho milého kazatele zde. Asi ve 3.00 hodin jednoho rána, když jsem byl v lese, bylo řečeno: "Jdi tam, a řekni bratrovi Neville..." Šel jsem za tebou, že, bratře Neville.

Všichni přicházeli a říkali: "Bratře Neville, prorokuj o mně. Řekni mi toto nebo ono." Tím jste jej přivedli k tomu, že vám řekl věci, které se nenaplnily. Jde o to, vyčkávat a zjistit, co by Pán chtěl dělat.

Tito muži se na to dívali z přirozeného stanoviska: "Patří to nám." Ale podívejte se, oni nezkoumali Slovo a vůli Boží.

Micheáš tam přišel. Dostal vidění, a nejprve je zkusil. Sledovali jste, co řekl? "Počkejte, poskytněte mi jeden večer, abych zjistil, co Bůh chce. Možná, že vám dám zítra odpověď." Jednoduše rychle neřekl: "TAK PRAVÍ PÁN!", jen proto, aby souhlasil s ostatními proroky. On řekl: "Budu zvěstovat jen to, co mi Bůh řekne." Vidíme, že Bůh mu druhého dne ukázal, co se stane. Byl to zcela pravý opak toho, co říkali ti ostatní. Vůči té škole to bylo v úplném protikladu. Jeden z nich k němu přistoupil a dokonce ho udeřil do tváře. Ale hleďte, on čekal. Potom porovnal své proroctví a vidění s psaným Slovem. A s tím Slovem to souhlasilo.

Když někdo říká, že má zjevení, že lidé mají pokřtěni na jméno Otce, Syna a Ducha svatého, pak je to v protikladu ke Slovu. Na počátku to přece nikdo nedělal. Říkají-li: "My u toho zůstaneme. Děláme toto a ono, a jiné", pak je to v protikladu ke Slovu. Jestliže prohlašují, že nevěří v semeno hada, potom se jedná o protiklad ke Slovu a také všechny ostatní věci, které prostě se Slovem nesouhlasí. Musí to být shodné se Slovem a odpovídat času.

Kdyby to jen David udělal! Truhla smlouvy měla být zavezena zpět, ale ne v tom čase. Ještě pro ni nebylo místo.

Pozorujte, když šli, aby přivezli truhlu smlouvy, všichni hodnostáři říkali: "To je správná věc, Davide, čest Bohu! Potřebujeme probuzení." To odpovídá letničním, baptistům a presbyteriánům dneška. "Davide, jsi naším králem. Náčelník Takatak, major Takatak, generál Takatak se zúčastní tvých shromáždění. Říkají, že to je přesně to, co musí být učiněno, Davide. Celá země stojí za tebou." To je kamenem úrazu i dnes. Nechci mít zemi; chci Boha, i když mi nestojí nikdo jiný po boku!

David měl vrchní velitele armády. Měl na své straně armádu. Měl podporu všech denominací a theologů. Každý s ním souhlasil. Totéž bylo s Achabem a jinými v Písmu. Boha ale neměl, neboť se nacházel mimo vůli Boží. Doufám, že to pochopíme.

Hleďte, udělali všechny náboženské skutky, které jen mohli. Možná, že vyvěsili oznámení a všechno možné: "Veliké probuzení! Truhla smlouvy bude navracena zpět! Budeme mít probuzení! Toto učiníme!"

Pozorujte: Poslal zpěváky, harfeníky a trubače. Vykonali každý náboženský obřad, o němž jen věděli, a přesto v tom Bůh nebyl! Nějak pozorujeme, že se to opakuje, že ano?

Sezvali všechny zpěváky, harfeníky, pozounéry, ženy, muže, a kohokoli, kdo zpíval, vzali s sebou. Všichni tam vytáhli, a dostali se do takového náboženského nadšení, že dělali všechno možné. Nechtěl

bych to říkat, ale musím. Totéž je s letničnými a všemi denominacemi. Dostávají se do takového náboženského nadšení, že zpívají a jásají, jak jen mohou.

Dejte pozor. David jásal ze všech sil, křičel, poskakoval, bylo to takové náboženské nadšení, jaké jen mohlo být. Přesto v té věci Bůh nebyl. Jeho motiv, cíl - to bylo v pořádku. Ale on to vzal za špatný konec. Vystupňoval se do takového náboženského nadšení, že jásal a zpíval. Měl jedinečné zpěváky, jásače a všechno ostatní. Tancovali v Duchu, udělali všechno, co bylo náboženské.

Tak je to s těmi velkými polními taženými dnes. Chtěli získat svět pro Krista. Něco takového neexistuje! Kdyby jen mohli poznat, že časy mohutných probuzení, která pohybovala celou Zemí, jsou pryč. Ona je zasvěcena k zániku.

Přesto pořádají polní tažení, zakládají organizace a všechno možné. Výsledek je asi takový, jako za Davidových časů; nedaří se to.

Vytáhneme a uspořádáme probuzení. Někteří z našich velkých evangelistů říkají, že za šest týdnů se mohou prokázat třiceti tisíci obrácených, když se však po roce vrátí, nenaleznou ani třicet. Tady něco nesouhlasí. Co je to? Je to totéž, co dělal David. Tak, jako on, se radili s vysokými hodnostáři, velkými muži, uznávanými kazateli, velikými školami, autoritami, doptávali se ještě té staré denominace, místo aby nahlédli do Slova Božího a zjistili, v jakém čase jsme. Některé ovoce se dá jíst jen v určitém ročním období.

Podívejme se, co se stalo. Jejich náboženské nadšení bylo sice veliké, jejich cíle a polní tažení také, krásně zpívali, tancovali ze všech sil, hlasitě jásali a měli truhlu smlouvy. Ale co je platná truhla smlouvy bez Boha? Potom je pouhou dřevěnou bednou, s dvěma kamennými deskami uvnitř. Tak je to s Večeří Páně a křtem. Co je vám platný křest, když jste předtím neučinili pokání? Co je vám platné účastnit se Večeře Páně, když se tím stáváte pokrytci, protože podle toho nežijete a nevěříte celému Slovu Božímu? Přijmete-li jen část a všechno ostatní nikoli, dokazuje to, že něco nesouhlasí.

Zjistěme nyní, co se děje, když Bůh a Jeho období v příslušném čase není respektováno, ale jen lidské mínění.

Mnozí mi říkají: "Proč nepřijs k nám a neuspořádáš shromáždění tady? My tě přece voláme. Podepiš tohle a tamto." Počkat! Vy byste to možná chtěli, ale co tomu říká Bůh?

Mnozí lidé mi to řekli. Dostal jsem pozvání, měl jsem mít osobní rozhovory a čekal jsem s tím celý rok. Čekejte! Jak mohu vědět, co mám říkat, jediné, že by mi to Bůh oznámil? Musím čekat. A to je důvod, proč říkám: "Napiš to. Chci vědět, co řekne On." Vidíte? Musíme čekat. "Ti, kdo očekávají na Pána, nabývají nové síly." Je to tak?

Pozorujte, tehdy se radili jen s kněžími a theology denominace. Tím, že se dotazovali jen kněží, shromáždění a lidu, udělali něco převráceného.

Truhla smlouvy obsahovala Slovo. Vidíme, že je to tak, neboť truhla smlouvy je Kristus a Kristus je Slovo. Truhla smlouvy, tedy to Slovo, nebylo postaveno na původním místě svého určení. Ó církvi, nepropásni to! Všechno bylo dokonalé, všechno vypadalo dobře. Zdálo se, že přichází veliké probuzení. Ale oni opomenuli zeptat se oprávněné osoby. Ptali se kněží, hodnostářů, theologů, zpěváků. Všichni byli stejného mínění, i velitelé vojska a branných sil země. Všichni souhlasili s tím, že to bude veliké shromáždění. Ale opomenuli ptát se Boha. Totéž bylo s Achabem a mnohými jinými. Jaký okamžik!

Nepromeškejte to! Nezdařilo se to, protože se neptali Jeho. Jednali nesprávně, když se obrátili na kněze, theology, branné síly, a Bohem poslaného zvěstovatele té hodiny, Nátana, úplně pominuli. Táhli tam, vyzdvihli truhlu smlouvy a naložili na nový vůz. Dalo by se to porovnat s právě vzniklou denominací. To nebyl Bohem určený způsob, jak měla být nesena. Měla být naložena na ramena Levitů a nesena. Hleďte přece, začnete-li nesprávně, pak půjdete dále také převráceně. Má-li střela zasáhnout cíl, a vy uhnete hlavní jen o tisícinu coule vedle, potom na vzdálenost sto yardů minete cíl o tři nebo čtyři coule. Mířili jste špatně. Ó Bože, pomoz nám poznat, že ta velká polní tažení v našem čase, jak jsou tedy označována, začala převráceně.

Boha se kvůli tomu nedotazovali. Ptali se kněží a náboženských mužů a také organizací. Říká se: "Nechcete mít toto a ono? Věřím, že kdybychom se všichni spojili..." Nesvolávejte všechny dohromady! Zkoumejte, co o tom říká Slovo Boží.

Vidíme, co pak dělají. Pokračují se svým starým náboženským programem, který není ve Slově a ve vůli Boží. Zemřelo to již před lety. Jsou to staré, před lety vyschlé věci.

Také ve dnech Pána Ježíše to bylo vyschlé. Ale nevěděli to. ON řekl: "Kdybyste Mojžíše poznali, poznali byste i Mne, neboť Mojžíš řekl, že Já přijdu."

Odpověděli: "Naši otcové jedli manu na poušti."

ON řekl: "Oni všichni zemřeli." ON označil farizee a náboženské vůdce za slepé. "Nevěříte-li, že Já to jsem, zemřete v hříších svých." Přesto to neudělali. Natolik vězeli ve svých kolejích. Všechno muselo být tak, jak to oni mínili.

Stejně to bylo s Davidem. Měl svou vlastní vůli, proto řekl: "Víte, co mám v úmyslu? Půjdeme tam." Dostalo se mu zjevení. "Pojďme nyní, uděláme to úplně jinak. Ty dny divů pominuly, proto si uděláme jinou organizaci. Postavíme nový vůz a ukážeme jim, že začalo něco nového." Jak falešné proroctví! Musíte se vrátit zpět k tomu, co řekl Bůh.

Původně byla nesena na ramenou Levitů. Byla nad jejich srdci. Truhla smlouvy, Slovo, nemá být neseno novou denominací a teoriemi nějakého člověka, nýbrž v srdci. Slovo Boží nesmí být užíváno denominacemi; musí být užíváno od srdce muže, do něhož vešel Bůh a ve kterém se může zjevit. Jestliže On to zjeví na základě Svého Slova, potom je to od Boha. Jestliže ne, potom to od Něho není. Musí to být Slovo pro ten jistý čas.

Jistě, že nějaký farizeus mohl říci: "Kdo říká, že toto nebo ono nesmíme dělat? Mojžíš nám dal tato nařízení." Ale Mojžíš toho řekl ještě více.

Satan řekl: "Je psáno, že On přikáže Svým andělům..."

Ježíš odpověděl: "Je rovněž psáno."

Jedná se o určitý čas. "Je tu jeden, který vás obžalovává, totiž Mojžíš. Neboť kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste také Mně; neboť Já to jsem, o kterém psal: „Proroka jako mne vzbudí Pán, ten Bůh, z tvého středu, z tvého lidu, toho budete poslouchat!“ Kdyby poznali Mojžíše, pak by poznali i Jeho.

Poslouchejte pozorně. Nezmeškejte nyní toto. Vidíte, již když se obrátili ke kněžím, hodnostářům, armádě a celému shromáždění a na všechny sousedy, aby se zúčastnili tohoto nastávajícího, velikého shromáždění, nejednali správně. Neptali se Boha a také se nevrátili, aby zjistili, jaký to byl čas.

Ó bratře, poslyš! V jaké čase žijeme? Jaké je to období? V jaké jsme se ocitli hodině? Tohle není čas pro věci, o nichž oni hovoří. To je pryč. Soud je přede dveřmi. Můžete vidět, že se to k tomu blíží.

Vzpomínáte si na ten kámen, který jsem v horách vyhodil vzhůru? Je to čas soudu! Víte ještě o tom zjevení nebo vlastně vidění o Nevěště? Měl jsem ji udržet ve stejném kroku. Ona se neměla dostat ze stejného kroku.

Vidíte, jednalo se o ramena kněží. David a všichni kněží by to museli vědět lépe. Učení Písma, theologové, by to museli vědět lépe, neboť ve Slově bylo psáno něco úplně jiného, jak se to má dělat.

Dnes chtějí říkat: "Ó, Ježíš Kristus není tentýž včera, dnes a na věky. To je telepatie. Je to toto a ono." Nepoznávají zaslíbené Slovo. "Ó, to bylo pro minulé doby."

David řekl: "Počkejte chvíli. Když vystoupil Mojžíš, nosili ji ramenou kněží. Dnes ji položíme na nový vůz. Měl jsem k tomu zjevení."

Kněží řekli: "Amen, Davide." Vliv jejich nové ekumenické rady, která řekla, že chtějí být všichni spolu, a toto, a tak a tak by měli dělat, to způsobilo, že ti kněží zakopli. Neptali se té správné osoby. Nepoužili to správně, proto se dostali do problémů.

Obávám se, že dnes je to tak s mnohými věcmi. Jeden velký učitel, jeden z nejvýznamnějších mezi letničnými, mluvil nedávno večer před náboženskou skupinou v Chicagu. Vlastně jsem u těch obchodníků měl mít to shromáždění já, ale myslel jsem, že v té době budu v Africe. Potom jsem se

ale přece vrátil den předtím, než zahájili. Oni si k tomu vybrali významného intelektuálního člověka z letničních. Postavil se tam a řekl jim, že ekumenické hnutí je od Boha. Mluvil o tom, že oni všichni, dokonce katolický kostel, se vrací zpět ke svému původnímu stavu a dokazují to mluvením jazyky atd., aniž by věděli, že je to ďábelská léčka.

Potom ale promluvil jeden muž, od něhož bych to nečekal. Někdy zasijeme semeno, a nevíme, co se stane. Ale hned potom, co se ten řečník posadil, vystoupil prezident obchodníků a řekl: "Nejsem nakloněn tomu, vyjadřovat se nějak proti našemu řečníkovi, ale bratr Branham to tak neříkal, co se stane. On řekl, že to vede ke znamení zvířete."

Ten druhý namítal: "Bratr Branham přece neví, o čem mluví." Na to odpověděl: "My věříme, že to ví."

Pak byla nastolena otázka, kdo by chtěl, abych přijel a oznámil jim své stanovisko. Začali křičet a radovat se. Vidíte, semeno se zasije a nevíme, co se stane. Prostě stále rozsívějte semeno. Když nastane ta hodina, tak některé vzejde.

Tomáš byl zřejmě jedním z posledních, kdo Pána viděl. Ale musel Ho vidět, aby Mu mohl věřit. Ti druzí to viděli. Potom přišel Tomáš, ale trochu se opozdil.

Když oni vidí, jak se naplňují věci, které byly předpověděny, a to, co bylo vysloveno jako TAK PRAVÍ PÁN, říkají: "Dejte nám ze svého oleje."

Ale vidíte, jaký vliv tu působí. Někdy se sejdou významní muži. Potom slyšíme o velikém Takatak a velikém Takatak. To nikdy nedělejte. Mezi námi nejsou žádní velcí. Je jen jeden, který je veliký, to je Bůh. My jsme bratři a sestry. I když jsi kazatelem nějakého sboru, který čítá třeba jen pět lidí, potom nejsi nicotný. Jsi bratr, držíš-li se pevně Slova Božího. Je mi jedno, "jak" a "co"; to tě nedělá malým. Bůh nemá žádné malé a velké děti. Prostě má děti; všichni jsou si rovni.

Poslyšte, Bůh sám opustil paláce ze slonové kosti ve slávě, aby nám byl rovný. Kdo je tedy vyvýšený. ON sem nepřišel, aby vystupoval jako kněz, ale stal se služebníkem a myl nohy hlíně, kterou stvořil - nohy Svých apoštolů. Kdo je tedy veliký?

Tito muži byli ovlivněni. Nepochopili to. Mysleli si, že se stane něco nového. Bylo to něco, o čem Bůh neřekl, že se to má stát. Vzali to za špatný konec. Tak je to s každým nadšením. Když to před časem začalo, musela mít každá denominace nějakého božského uzdravovatele. Každá denominace musela mít toto a ono. Každá denominace musela mít nějakého malého Davida. Každá musela tohle, nebo ono, nebo něco jiného mít. Vidíte, co se stalo? Totéž, jako to, co jsme tu probrali: vliv.

Oni neznali slovo pro ten čas, čas, ve kterém žili.

Pozorujte, Bůh k tomu určil ramena Levitů. Truhla smlouvy měla být nesena na ramenou Levitů! Všechno ostatní nebylo správné. To, co On řekl, to také mýnil. Bůh se nemůže změnit. Proto musíme zůstat v souladu s Jeho Slovem.

Poznamenal jsem si 1. Par.15:15, pokud si to chcete zapsat. Chtěl bych, abyste nyní vzali na vědomí: Jestliže následujeme Boha, dodržujeme Boží příkazy a konáme všechno, co je správné před Bohem a chceme vykonávat službu, pak existuje pětinasobné "musíš", aby služba od Boha mohla být korektně - řádně vykonávána.

David činil Bohu službu. Udělal všechno, co jen věděl, ale Boha vynechal. Něco udělal správně, něco dobrého pro lidi, něco dobrého pro církev.

Ale existuje pětinasobné Musíš; chtěl bych, abyste si to zapamatovali. Nezáleží na tom, jak je člověk upřímný v tom, co dělá, jestliže pro Boha vykonáváte službu, pak musíte vzít na vědomí těchto pět podmínek.

Zaprvé: Musí to být v Jeho čase.

Co by se stalo, kdyby Mojžíš přišel a řekl: "Postavíme koráb, jak to udělal Noe, a poplavíme se po Nilu."? Noemův čas byl pro koráb správný; jeho čas ale ne.

Co by se stalo, kdyby přišel Ježíš a řekl: "Řeknu vám, co uděláme. Prostě vystoupíme na horu, jako tehdy Mojžíš a odneseme si nové prohlášení zákona." ON byl ten Zákon. Vidíte, musíme vyčkat na Jeho čas. Musí to být v Jeho čase. Pochopili jste to nyní?

Musí to být v Jeho čase. Musí to být v Jeho okamžiku, v Jeho čase, a **musí to být podle Jeho Slova, které bylo vysloveno.**

Nezajímá mě, jak velice zdůrazňujete, že toto by muselo být, to by se mělo stát nebo toto muselo být; musí to být podle Jeho Slova, v Jeho okamžiku a v Jeho čase. Také to **musí být dáno skrze osobu, kterou On k tomu zvolil, aby to vykonala.**

Nezajímají mě hodnostáři. Král David byl tak veliký, jako oni všichni. Byl králem národu. Bůh to ale chtěl podle Svého způsobu. ON jim řekl, jak chce to provedení. Ale to neudělali.

Musí to být na základě Jeho Slova, v Jeho čase, podle Jeho programu; a musí se to dít skrze osobu, kterou On zvolil, to vyložit a činit.

Mojžíš se snažil z toho vyklouznout. "Vezmi někoho jiného." Bůh ale zvolil Mojžíše, aby to vykonal. Také Pavel a mnozí jiní zkoušeli, aby se z toho vyvlékli, ale musí se to stát skrze toho, koho On zvolil, aby to dělal. **Nejprve to musí být oznámeno Jeho prorokovi.** Slovo Boží musí zaznít Jeho prorokům. V Am.3:7 stojí: "Ne, Bůh Pán nečiní nic, aniž by předem Svoji radu nezjevil Svým služebníkům, prorokům." To bylo za čtvrté.

Prorok Boží musí být legitimován Božím Slovem.

Zde je to pětinasobné "Musíš". Musí to tak být. V Jeho čase - v určeném čase, pro který to On předpověděl; skrze muže, kterého k tomu zvolil. Musí se to stát podílem prorokům, a prorok musí být potvrzen. Zjistíme, že v Bibli mnozí proroci obdrželi něco, co nebylo potvrzeno. Náš prorok je Ježíš Kristus.

Dejte nyní pozor. Vidíte, Bůh jim zjevil tu záležitost Svým stanoveným způsobem, jak se to mělo stát. Oni přistoupili na to, co jim řekl David. Přijali způsob kněží, těch učených Písma a theologů, ale ne způsob Boží. Nátan byl prorokem onoho dne. Později jim Nátan řekl, jak to mělo být. Ale vidíte, oni se do toho pustili, aniž by se Nátana zeptali. Ani jediným slovem není zmíněno, že by se ptali Nátana. Tato věc šla svou cestou z důvodu a podle vlivu. V této souvislosti mi napadá píseň:

Uč mne čekat, Pane,
zatímco srdce ještě hoří.
Pomoz mi, abych se pokořil ve své pýše
(jít se všemi ostatními)
a Tvé jméno vzývat.
Uč mne nestavět na tom,
co jiní dělají,
ale v modlitbě čekat na Tvoji odpověď.

Tak to je. Chtěl bych vidět, že se to děje ve správném způsobu, pak tomu věřím.

Bůh jim zjevil tu záležitost skrze Davida, skrze kazatele, skrze muže, vůdce nad tisíci a sty, ale ne skrze Nátana, který měl to TAK PRAVÍ PÁN. Pán řekl, že neudělá nic, jedine, že by nejprve ukázal prorokovi odpovídajícího období, co se má vykonat. Vidíte, co dělali. Šli přes Slovo Boží, táhli tam a položili truhlu smlouvy na nový vůz. V tom odbočili od příkázání Božího a stanovené cesty. Přesně to se stalo dnes, přátelé. Proto jsme měli tak mnohá velká polní tažení atd. bez úspěchu. Existuje více nevíry, více hříchu. Říkám vám, že tento národ je ztracen; ale ne jen tento, i ostatní národy. Tento národ je jako Anglie v jiném období, děvkou mezi ostatními národy.

Daleko odtud v Mosambické džungli, 480 mil od civilizace, poslouchají mladí lidé Elvise Presleye, klátí hlavami, poskakují, a to celou noc. Mají rádia s vlnovým dosahem 1000 mil, až do Rhodesie, aby mohli poslouchat Elvise Presleye. Přesto říkají: "On je velice nábožný, on a také Pat Boone a jiní." Je to Jidáš této hodiny a nevědí to. To je na tom to zlé. Oni věří, že jednají správně. Zdali Ježíš neřekl Laodicenskému období: "Jsi bídný, chudý, slepý a nahý a nevíš to.?" Oni to nevědí.

Dokonce děti letničních, tam v Africe, říkali: "Elvis Presley zpívá nejkrásnější písně ze všech, které jsme kdy slyšeli." Bezpochyby to dělal i David; nepochybně se snažili i ti zpěváci, ale způsobilo to, že se do tábora nastěhovala smrt. Vidíte, kde dnes jsme, přátelé?

Bůh k tomu původně určil ramena Levítů, ale oni vzali nový vůz. Tak se to nikdy nezdaří. Neptali se na správném místě. Chopili se tedy nesprávného rozhodnutí a nesprávně k té věci přistoupili. Přesně to se stalo i dnes.

Jestliže lidé, a je jedno, jak jsou upřímní, zkouší Jemu učinit službu, aniž by sledovali, co On ustanovil a zjevil, zavedou to vždy do zmatku. Bůh to určuje Svým způsobem. Lidé, jestliže se o to pokoušíte mimo to, je jedno, jak upřímně to myslíte, uděláte z toho zmatek.

Balám udělal svého času něco podobného. Bůh s prorokem Balámem mluvil. On byl prorokem, a Slovo Boží mu jasně a zřetelně zaznělo: "Nechod' tam. Jsou to Moji vyvolení, podle Mé volby."

Balám se setkal s těmi hodnostáři, důstojníky, kazateli, vlivnými muži. Řekli: "Říkáme ti, že král se ti odmění." Porovnejte to jednou s Davidem a tímto časem. Pozorujte to jako stinný obraz, pak to pochopíte. Řekněte "Amen", jestliže jste to pochopili. Tak je to nyní.

To duchovenstvo - kněží, učení Písma a theologové říkají: "Má se to udělat takovým způsobem." Ale tak to nebylo. Ukázalo se, že to nesouhlasilo.

Balámovi, který byl prorokem, Bůh nejprve řekl: "Nechod' tam."

Ale vliv těch druhých mužů ho přiměl, že jednal v protikladu k tomu, co mu přikázal Bůh, a povstalo z toho zlořečenství místo probuzení. Přirozeně, že tam šel a učil lid, když jim říkal: "Podívejte se na okamžik sem, prosím. Víte co? Vždyť jsme Moábité, víte, že Lotova dcera je naší královnou. Je to matka našeho kmene. Jsme přece všichni ze stejné krve. Naše denominace jsou přece stejné." Nesmíchávejte se s touto věcí! Držte se od toho hodně daleko. On řekl: "Vždyť jsme si všichni rovni. Tvůj lid je jako můj lid. Můžeme se navzájem ženit, tak z nás bude řádný ekumenický koncil. Semkneme se pospolu a vrátíme se k původní věci." Bůh tomu všemu zlořečil. Tento hřích nebyl Izraeli nikdy odpuštěn. To jim zůstalo až do konce života. Nikdy jim to nebylo odpuštěno. Proto na poušti zahynuli, neboť nechodili na cestě ustanovené Bohem, nedrželi se Jeho potvrzeného způsobu, jak se to mělo stát.

Sledujte nyní! To, co oni dělali, bylo příčinou, že Izrael na poušti zemřel. Ježíš řekl: "Oni všichni zemřeli" - zahynuli a jsou ti tam. Vidíte, kdo tehdy stál při Mojžíšovi a tom programu - Jozue a Kálef.

Sledujte ještě jednou, co tady David udělal. Co tím způsobil? Že upřímný člověk přišel o život. Mám za to, že jsme stále ještě napojeni na přenos. Chtěl bych, aby to slyšeli v celé zemi. To, co David udělal, aniž by se ptal proroka Nátana, aby dostal pro to slovo Pána, způsobil, že zemřel upřímný muž, protože vztáhl svou ruku. Ti, z jejichž domu byla truhla vzata, zůstali při životě, v době její přítomnosti v domě.

Potom se ten dobytek ale smekl a truhla smlouvy se naklonila.

Oni udělali již dvě věci chybně. První chybou bylo, že se neptali Nátana. Druhá byla, že tam šli bez Slova Božího, které v té době přicházelo skrze Nátana, aby se ním poradili. Slovo Páně nezkoumali. Protože to neudělali, jednali v protikladu ke Slovu Božímu. Nyní tento dobrý muž, který vedl spřežení - možná, že jej lze porovnat s některým knězem - si myslel: "Nechtěl bych nyní Boha nechat na holičkách." Přidržel tedy svou rukou truhlu smlouvy; a protože nebyl Levíta, zemřel. To jsou tři věci.

Rozvažujte nad tím dobře a pozorujte, co dnes udělaly denominace. Odmítly to a označily za falešné učení. Vidíte, kde se nacházejí. Však dají svou ekumenickou radu dohromady. Jestliže to ale Bůh sám potvrdí jako pravé a dokáže, že je to pravda, potom to označují jako telepatii. "Ó, tamto je jen tlupa pomatenců", říkají, "ti nevědí, o čem mluví." To souhlasí. Nevíme to. Kážeme jen Jeho Slovo. A On ví, o čem mluví. Nemohu to vysvětlit a ani nikdo jiný, ale On to potvrzuje.

Dejte nyní pozor. Mnozí upřímní věřící, kteří přicházejí v této době ke Kristu a touží z celého srdce to konat, bývají tímto způsobem duchovně usmrcovány. Mnozí upřímní lidé chodí do katolického kostela, protože by se chtěli stát křesťany, jiní chodí k metodistům, baptistům, kostelu Kristovu, a dokonce k letničním, protože by chtěli být křesťany, vstoupí tam a jsou zapsáni.

Když David viděl, co se stalo, probral se. Neprobud' se moc pozdě, bratře. On viděl, že smrt udeřila. Ukažte mi, jaký úspěch tato takzvaná probuzení, která lidi zavedou zpět do kostela,

přinášejí národu a věřícím. Žádný. Kromě toho, že stále vznikají nové a nové organizace a denominace. Vždycky šlo o to, mít více členů atd. Stal se ten národ lepším?

Stále znovu se říká: "Bůh požehnej Ameriku; je to křesťanská země." Tak od toho je milion mil vzdálená, být křesťanskou zemí! Již se za ni ani nemodlím. Jak se za ni mohu modlit, když nechtějí činit pokání, přestože ta mocná síla Boží se před nimi demonstruje, oni zapírají a zavírají před tím dveře a jdou pryč! Přenechávám je Bohu. Stále více se vzdalují a potopí se. Dávejte pozor, co se děje.

Mnoho upřímných lidí vstupuje do všech možných organizací, skupin a kultů. Tam duchovně umírají. Nemůžete jim nic říci. Ty věci jsou do nich vtoukány. Říká se: "Kněz říká tohle. Onen říká tamto." atd. Jestliže jim ve Slově Božím ukážeme, že je to TAK PRAVÍ PÁN, potom říkají: "Ale náš kazatel..." Nezáleží na tom, co říká váš kazatel, nezáleží ani na tom, co říkám já, nebo někdo jiný. Jestliže to je v protikladu ke Slovu Božímu, k hodině, době, ke zvěsti atd., pak na to zapomeňte. Jděte od toho pryč. Ve dni soudu budu muset před vámi všemi stát. To víte. Něco takového bych neřekl, neboť vím, že jsem starý. Tady nejde o to, že bych něco věděl. ON to ví. Já následuji tomu, co On řekl.

Podívejte se na ta polní tažení dneška, která se pořádají v celé zemi. Je dokázáno, že byla zbytečná. Zdalí Ježíš u Mar.7:7 neřekl: "Nadarmo se ke Mně modlí." Nadarmo přivezl David truhlu smlouvy. Nadarmo Achab nechával školit proroky. Nadarmo bral Balám peníze. "...protože si udělali učení z lidských ustanovení." Záleží na Božích přikázáních.

"Tito lidé jsou opravdu upřímní." To tak často slyšíme. "Jsou tak upřímní." To vůbec nic neznamená. Svědkové Jehovovi, sedmidenní adventisté, všichni přívrženci těchto kultů chodí po ulicích a dělají věci, které by nedělal nikdo z nás. Členové různých katolických řádů postávají na ulicích a žebrají, přesto, že mají miliardy, miliardy, miliardy dolarů. Přesto tam žebrají. Bezpochyby jsou upřímní. Sbory jdou ven a káží. Kazatelé stojí na podíích, dělají všechno, aby získali nové členy pro své sbory. Vždy to je pouze nový vůz, na kterém je truhla smlouvy. **Je jen jedna truhla smlouvy, již musíme následovat. To je Slovo Boží. Ode všeho, co je v protikladu k této truhle smlouvy, se držte dále.** Ona se potom ocitá na novém voze a nikoli na ramenou, která k tomu Bůh určil. Tak je to. Od této věci se držte dál. Nemějte s tím nic společného.

Na našich velkých polních taženích miliony a miliardy složily vyznání. Pochybuji, zda jich z toho pozůstalo dohromady sto. To všechno nic neznamená. Hleďte přece na zaslíbení Slova.

Myslíte si, že nebyli úspěšní, a my to víme také. Mnozí naši velcí probuzenečtí evangelisté v zemi dnes přiznávají, že to byl totální nezdar. Církev ví, že to byla rána vedle. Všichni vědí, že to bylo zbytečné. Nuže, proč je to tak? Proč to udeřilo vedle? Tato velká polní tažení měla sloužit dobrému účelu. Měla lidi přivést do přítomnosti Boží. Miliony lidí přispěly na velká polní tažení svými penězi; všechny sbory spolupracovaly; najímala se velká auditoria, a staly se velké věci. Proč to selhalo? Protože hodinu, ve které žijí, nepoznali. Není divu, že tam Ježíš stál, byl pohnut v srdci, a slzy Mu stékaly po tvářích, když řekl: "Jerusaléme, Jerusaléme, kamenuješ proroky, kteří jsou k tobě posíláni! Jak často jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromáždí své kuřátka, ale nechtěli jste. Nyní ale přišla tvá hodina."

Nejste schopni cítit, že je to Duch svatý, který z jednoho křičí: "Ó Spojené státy a ty světe, jak často jsem vás chtěl shromáždit, ale nechtěli jste. Nyní přišla vaše hodina. Váš bůh radovánek, bůh nečistoty, bůh Sodomy a Gomory se roztáhl mezi vámi."? Dokonce naše děti mají jako Beatles a poníci ostříhané vlasy, které jim visí do obličeje. Tak začíná převrácenost již u těch malých. Pro ženy již neexistují šaty, jsou mimo spasení. Z našich mužů se stali velcí zbabělci, chodí v krátkých kalhotách a chovají se jako dívky. Vlasy jim visí až do týla. Jsou to Sodomité; čeká nás oheň a hněv Boží.

Víte, jak je On usmrtí, jak je zničí? Tak, jak to dělal vždycky. Když se žena něčím provinila, byla ukamenována k smrti. Vzali kameny a ubili jimi ženu, která se stala smilnicí. Právě tak On usmrtí kostel - sbor. Bible říká, že padesátikilové kamenné kroupy budou padat z nebe a kamenovat je. Kdo Mu v tom chce zabránit? Bude snad věda namítat, že to se nemůže stát? ON to udělá přesně tak jako tehdy, když nechal postavit koráb a Noeho nad vodami zavedl do bezpečí. To opět udělá pro

Svou církev. Podle Svých vlastních zákonů a předsevzetí bude kamenovat smilnici, která s králi a vůdci nad sty a tisíci páchala cizoložstvo. Podle Svých vlastních zákonů, které stanovil, ji ukamenuje k smrti. Toto nařízení sám vydal. Kdo Mu chce říci, že nesmí dělat kroupy.

Zeptejte se někoho, kdo se vyzná ve vzniku a koloběhu kapky vody. Odpařuje se a přijímá tolik vody, až dosáhne jisté váhy, pak padá dolů. ON, Bůh sám, Jež zemská přitažlivost na Zemi nemůže zadržet, a který byl do nebe vyzdvižen - Bůh, jenž stvořil zemskou přitažlivost, je dost mocný z jedné kapky nechat vzniknout kroupu, která bude stále zvětšovat svůj objem, až bude mít padesát kilo. ON řekl, že to udělá, a udělá to. Kdo Mu chce říci, že to nesmí udělat? ON to udělá, protože to předpověděl.

Nalézáme se v posledních dnech. Stojíme krátce před soudem. Letniční sbor se pokouší jíst starou manu, která padala před 40 lety. Církev, která se odvolává na posvěcení, chce jíst to, co je více než 200 let staré a luteráni pokrm více než 400 let starý. Chtějí jíst starou manu. Ó bratře, vždyť ta věc je přece špatná - zkažená. Jsou to, jak jsem to již nazval "kmitající ocásky", jsou v tom červi. Když to sníte, zabije vás to.

Vidíte, kdyby se jen David a ti ostatní sháněli po chlebě té hodiny! Kdyby se jen ti kněží, proroci, kazatelé, theologové, školy a denominace přeptali na tu hodinu! Nyní jim to ale nebude již nic platné. Již to pominulo. Ani v nejmenším jim to nepomůže. Nyní jsou ti tam. Tu linii mezi milosrdenstvím, kdy byl ještě prostor k pokání, a soudem, překročili již asi před pěti lety.

Sledujte, co to znamená nyní? Co se ještě může udělat? Co se může podniknout? Ptejme se proroka, Bible. K ní nesmí být nic přidáváno a nic odnímáno. Jestliže to uděláme, vyjme Bůh nás z Knihy života. Bible v Mal.4 a ve Zj.10 říká, co se dnes má stát; že bude otevřeno sedm pečeti a budou zjevena tajemství, která zůstala za času reformace skryta. ON řekl, jak se to stane. Stojí to v Bibli a je to TAK PRAVÍ PÁN. Bůh má to dokonalé a úplně přesně to uskutečňoval a znamenání a divy na nebi a na zemi potvrzoval, že je to pravda. Myslíte, že na to budou slyšet? Ne, jsou mrtví. Na něco položili svou ruku, a tím to celé zabili. Ne, pominulo to a již to nebude.

Když se toto stalo, tedy náhle David prohlédl. Ó Bože, pošli Davida, který ještě je schopen vidět, kde stojí, který může vzhlednout a poznat, že Bůh dal zaslíbení a dnes je naplňuje. Bůh řekl zde, ve Svém Slově, jak to bude činit.

Bůh mluvil k Micheášovi. On své vidění zkusil před čtyřmi sty ctihodnými proroky. Zkusil je, aby zjistil, je-li správné. Podíval se, co řekl prorok před ním, aby zjistil, co se stalo. Četl a viděl, že Eliáš, když se tam nalézal, řekl: "Achabe, i tvoji krev budou lízat psi." Podle toho poznal, že to vidění bylo přesně v souladu se Slovem Božím. Proto to vyslovil a měl pravdu. Vůbec nezáleží na tom, co říkají ostatní, on byl v souladu se Slovem.

Nyní bychom probrali vidění, které máme dnes. Jedná se o stavbu kostelů? Jde o vybudování něčeho nového? Jsou to veliké věci, které se stanou, nebo přichází soud? Ohlédněte se a uvidíte, jaké zaslíbení je dáno pro dnešek. Pochopte, v jakém období žijeme.

Říkáte: "Čest buď Bohu, bratře, jsem upřímný. Patřím ke sboru. Mám akademické vyznamenání. Dělal jsem toto." To je dobré. To je milé. Proti tomu se nedá nic namítat. To měl David také; kněží oné doby a rovněž theologové to měli. Ale bylo to v protikladu ke Slovu.

Bůh řekl, co a jak zase bude činit dnes, že všechno obnoví. Zaslíbil, že všechno navrátí. Zaslíbení o navrácení je u Joele2:25: "Vynahradím vám ta léta", praví Pán, "jejichž výnosy sežraly housenky..." Vidíte, je to pokaždé stejný hmyz, ale v jiném vývojovém stádiu. Začali na tom žrát katolíci, pokračovali v tom luteráni, metodisté a letniční - po celý čas. ON řekl: "Nahradím všechno, až tu opět stane církev, která bude přesně taková, jako ta první."

Pozorujte to vidění, které jsem vám nedávno večer vyprávěl. Přesně táž Nevěsta, která přišla na počátku, se zjevila opět na konci, když přešly ty smilnice ve své úpravě. Šly v rytmu rokenrolu a říkaly si církev! Říkáte: "My takoví nejsme." Ale Bůh vás tak vidí. Nejde o to, jak vy sami se vidíte, ale o to, jak vás vidí Bůh. Nikdo se sám nevidí jako převrácený, jedině, že by hleděl do zrcadla Slova Božího. To vám ukazuje, jste-li převrácení nebo ne. Kdyby to udělal David, potom by poznal, že jednal špatně. Kdyby to udělal Achab nebo proroci, postřehli by, že byli v nepravu.

Potvrzený prorok řekl, že Achab zemře a jeho krev budou lízat psi. Jeho proroctví s tím přesně souhlasilo. Podle toho poznal, že měl pravdu. Také Jozafat by to musel poznat. Když Micheáš viděl vidění, v těch dnech nebyl mezi lidmi oblíbený, ale měl to TAK PRAVÍ PÁN. Měl pravdu.

Dejte nyní pozor. Nyní porovnáme tuto událost s tímto časem, neboť vidíme, že jdeme vstříc velké hodině. Vidíte, oč David usiloval. Udělal jsem si k tomu malou poznámku. On chtěl zavést truhlu smlouvy do města Davidova, do vlastní denominace.

Vzpomeňte si na čas, když Pán poprvé tady u řeky sestoupil a zazněl hlas: "Jako Jan Křtitel byl předeslán prvním Kristovu příchodu..." Bratře, toto nemohli přijmout ani trojiční sbory, ani sbory jednoty, ani ostatní. Sami museli někoho jmenovat. Všichni to pak museli dělat. Bylo to totéž: Všichni ji museli zavést do svého vlastního domu.

On ji chtěl zavést do města Davidova. Ale ještě pro ni nebylo připraveno žádné místo. To je důvod, proč tu zvěst nemůžeme přinést žádné denominaci. Slovo - truhla smlouvy -, že Kristus je tentýž včera, dnes a na věky, všechna Jeho potvrzení, dnes nemůžete zavést do svých organizací. Oni tomu nikdy nebudou věřit, protože pro to nemají místo. Zdáli Bible neříká, že On je v Laodicenském období venku, klepe a chtěl by vstoupit? V Davidově městě nebylo místo. Nezáleží na tom, jak věrně to bylo míněno, jak velké to bylo, atd., přesto tam pro to nebylo místo. Mělo to být v Jeruzalémě. Tam byla později zanesena, když jim prorok řekl, co s tím mají učinit. David ji ale chtěl zavést do svého města, ale ještě pro ni nebylo připraveno místo.

Kristus je naše truhla smlouvy, ale oni Jej nepřijímají. Kristus je Slovo. Oni to nepřijímají. Chtějí vyznání víry, denominaci; truhla smlouvy na novém voze. Chtěli by, aby ji denominace - nový vůz - vezl. Myslete na to, Kristus je naše truhla smlouvy. Věříte, že Kristus je Slovo? Pak je také truhlou smlouvy. Je to tak? Dobře. Kristus nemůže být zavezen na správné místo nějakým denominačním vozem. ON se zabývá jednou osobou a nikoli celou skupinou. Skupinou se nikdy nezabýval, ale vždy jen jednou osobou. Kdyby to dělal, jednal by v rozporu se Svým Slovem, které stojí v Am.3:7. Z toho nemůžete udělat lež. Ne! Je to pravda!

Vidíte, oni se o to pokoušejí, ale truhla smlouvy nemůže být nesena žádnou organizací. Je v ní mnoho vedoucích. To nemůže být. ON zaslíbil, že to neudělá, a také to nebude dělat. Důvod, proč slíbil, to tak nečinit, je v tom, že slíbil, že to bude provádět jiným způsobem. Nemějte takové myšlenky. Mohu je nyní cítit.

ON zaslíbil, že to udělá jistým způsobem. Všecko, co stojí k tomu v protikladu, nedělá On. Ale On to provede tak, jak to měl v úmyslu od samého počátku a vyslovil v Am.3:7. Toto opět musí být potvrzeno a dokázáno jako správné. Víte, že zaslíbení, které dal pro dnešek, také dnes uskutečňuje. To je to, co slíbil, On chtěl otevřít sedm pečeti, a zjevit tajemství o křtu a všech věcech, které byly smíchány, atd. A to se stalo v Jeho přímé přítomnosti. Potvrdila to i věda. Bylo to vidět na nebi. Stáli tam muži, kteří u toho byli a viděli to. ON neoznámil věc, kterou neuskutečnil. Tady to máte. Stalo se to tak, abyste pochopili, kde se dnes nacházíme.

Každý člověk, na kterém spočívá Duch Boží, ví, že toto je pravda, neboť Duch Boží nebude mluvit v protikladu ke Slovu. Ó ne! Bude to vždy v souladu se Slovem. Vy říkáte: "Obdržel jsem Ducha svatého. Jásám. Mluvil jsem v jazycích. Tancuji v Duchu." Před Bohem to vůbec nic neznamená. David měl tehdy prakticky totéž. Ze vši síly zpívali a jásali, vynaložili všechny síly. Všichni se zapojili a šli přímo do smrti. To souhlasí. To všechno s tím nemá nic společného. Záleží na Slově, na Slově Páně. "Ti, kteří spoléhají na Pána..." Ano!

Všichni, kdo v sobě nesou Ducha Božího, vidí zaslíbení pro dnešní čas, dávají pozor a čekají, až totéž vidí naplněné. Potom říkají: "To je ono." Bůh jim to zjevuje.

Je to jako s Natanaelem. Filip tam šel a našel Natanaele. Tento namítal: "Tak moment! Vím, že je to zaslíbené, ale to bych se na to nejdříve chtěl podívat. A když to poznal, řekl: "To je ono."

Ta žena řekla: "Já vím; slyšela jsem všechny možné theology. Činila jsem toto a ono, četla jsem Bibli a vím, že Mesiáš přijde a všechny tyto věci bude činit. Jsi Jeho prorok?"

ON odpověděl: "JÁ to jsem, který s tebou mluvím."

Ona svědčila: "Pojďte a uvidíte jednoho Muže. Je to On!" Ona čekala, až viděla Mesiáše skrze Slovo Boží identifikovaného. Potom řekla: "Na to jsme čekali čtyři sta let. Od té doby jsme žádného

proroka neměli. Tady je, a On sám říká, že je to On. Pojd'te a pohleďte na Muže, který mi řekl všechno, co jsem dělala." Kněží Jej ale chtěli zabít. A nakonec to také udělali. Ale Jeho Ducha dnes nemohou zabít. Tak to je. Ne, nemohou Ho zabít. ON je tady, aby nás k Němu zavedl. Za to jsme vděční.

Vidíte, jak je Bůh veliký a jak veliké jsou Jeho skutky? ON nemůže nikdy selhat. Bůh má stanovenou a původní cestu, jak něco činit, a nikdy nejedná v protikladu k tomu.

Zaslíbil, co bude činit v posledních dnech. Poslal nám zvěst. Tato zvěst musí mít totéž pověření, jako měl Eliáš, Elizeus a také Jan Křtitel. Tím měla být srdce lidí zavedena nikoli k denominacím, ale k apoštolským otcům na začátku, zpět ke Slovu Božímu. Jak byly přece všechny tyto věci potvrzeny, totiž tím, že poslední anděl zatroubil na pozoun! Ve Zjevení 10 je psáno, že ve dnech sedmého anděla bude tajemství ukončeno. Proč metodisté učinili *toto* a baptisté, kostel Krista, svědkové Jehovovi a všichni ostatní *ono*? Protože tato tajemství měla být zjevena skrze službu sedmého anděla, a sice ne, když začne něco konat, ale když *zazní jeho zvěst*. Ne v letech přípravy, ale až když začne zvěstovat tu zvěst, potom ta tajemství budou zjevena. Zde je máme. Neznali jsme je. Vy jste toho svědkové. Na té velké hvězdárně se stále ještě ptají, co se vlastně stalo. Přesto, že to svět viděl, stále ještě pochybují.

Velké hvězdárny v Tucsonu pořídily snímky a stále ještě se kolem toho dohadují, co se vlastně stalo. Co je to? Psali o tom v novinách a tázali se: "Ví někde někdo o tom něco, co a jak se to stalo?" Ve výšce 30 mil již není žádná mlha a vlhkost vzduchu. "Budou se zjevovat znamení na nebi. Když se budou dít tyto věci, zemětřesení na různých místech, potom se zjeví znamení Syna člověka na nebi." Podle Lukáše se sám Syn člověka zjeví v tom dni. Svět bude jako Sodoma a Gomora. Ó moji bratři, nebuďte k těmto duchovním věcem neteční. Zkoumejte Písmo, neboť miníte, že v něm máte věčný život, a ono je to, které vydává o pravdě svědectví - o věcech, které Bůh koná v této hodině.

Dejte pozor. Ti, kteří mají Ducha Božího, na tyto věci čekají. Když tyto věci vidí, potom jim věří. Ježíš řekl: "Nikdo nemůže ke Mně přijít, jedině, že by jej Můj Otec nejprve táhl, a všichni, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně." ON je Slovo. "Oni ke Mně přijdou."

Dnes ráno jsem kázal dost tvrdě. Oni toužebně očekávají Pána, čekají, a protože to dělají, vidí, jak je zaslíbení pro dnešek potvrzené. Tím získávají novou víru v Jeho Slovo. ON dal zaslíbení a naplňuje je. Potom již není žádná pochybnost. Bůh mluví; nejprve mluví Jeho Slovo, potom koná Duch, který dal to, co Slovo zaslíbilo vykonat. **Přirozeně, že existuje mnoho napodobenin. Bude jich ještě mnoho. Lidé s upřímným srdcem se budou pokoušet tím či oním způsobem konat věci, ale dávejte pozor, co se stane. Oni na to položí ruku - a zemřou!**

Pochopte, že žádný lidský denominační systém nemůže nikdy být úspěšný. Oni získávají členy pro své vlastní, doma vyrobené denominační truhly smlouvy. Bůh nikdy žádnou denominaci neměl. Také nikdy žádnou mít nebude. Je to lidmi udělaná věc.

Ptám se, zda jsme tím vším, čím jsme ty lidi k tomu získali, těmi velkými polními taženími a probuzeními, prostě jen nenaplnili truhly smlouvy metodistů, baptistů a presbyteriánů? Jak je to s Kristovou truhlou smlouvy - Slovem? Jestliže Nevěsta má být Slovem a částí Krista, částí Ženicha, pak se musí stát Slovem. Ale ne Slovem pro Jeho tehdejší čas, nýbrž Slovem tohoto času, které On zaslíbil pro tento den. ON poslal Své Slovo, aby vytvořil Nevěstu a zformoval. Doufám, že to chápeme. Nedělejte si o tom vlastní představu, ani nepřejímejte myšlenky někoho jiného. Vezměte to potvrzené Slovo zde, Bibli.

Bůh ve Svém Slově zaslíbil, jak v těchto posledních dnech vyvolá Nevěstu. Věděli jste to? Zaslíbil, jak to učiní, a sice podle Svého původního plánu, potom, co vyvolil Krista, potom, co zvolil čas a ten okamžik. ON to nemůže pro Svou Nevěstu promeškat, neboť ona je částí Slova. ON ji nemůže nechat vyvolit skrze denominaci, jestliže Krista nenechal vyvolit skrze denominaci. Přišel Kristus k nějaké denominaci? Přišel skrze nějakou? Ne, oni Jej odmítají. To dělaly denominace tehdy. Může On potom postupovat jinak, když si zvolí Nevěstu? Jak On nechal přijít Krista? Podle slova proroků. Je to tak? Jak vyvolá Nevěstu? Slovem proroků. Jak Jej prokázal při Jeho příchodu?

Skrze muže, na němž spočíval duch Eliáše a který přicházel z pouště. Jak prokáže Svoji Nevěstu? V Mal.4 zaslíbil totéž, předtím, než Zemi zničí jako ve dnech Sodomy.

Vzpomeňte si, Sodoma shořela. Je to tak? Tento svět bude také spálen. Ježíš to řekl. Bude to čas, o němž se píše v Luk.17:30: "V těch dnech to bude jako v Sodomě a Gomoře. Potom se Syn člověka zjeví." Co se má potom stát? Podle Malachiáše On Zemi opět spálí, a spravedliví budou chodit v Tisíciletém království po popelu bezbožných. Souhlasí to? Jsme na konci času. nalézáme se na prahu a čekáme na Jeho příchod.

Vidíte, Bůh ve Svém Slově zaslíbil, že Svoji Nevěstu zvolí původním způsobem, jak také zvolil Ženicha. ON to předpověděl skrze proroky a poslal pak jednoho proroka, aby Jej představil. Prorok, který byl tam na břehu Jordánu, řekl: "Hleďte!"

Oni se ho ptali: "Ty jsi Mesiáš, že ano?"

Odpověděl: "Ne, nejsem Mesiáš."

"Musíš být Mesiáš."

"Já to nejsem, ale On je mezi vámi. Nejsem hoden rozvázat Mu řemínky bot. Až přijde, představí se."

Dnes je v našem středu v osobě Ducha svatého, zjevuje se více a více, přichází do Své církve, dává se poznat. ON, Ženich a Nevěsta budou jedno, a On se představí. **Jednoho dne zjistíte, že ten, kterého cítíte ve svých srdcích a jehož potvrzení jste viděli, osobně ve vás zaujal podobu. ON a vy jste potom jedno.** Sjednotili jste se skrze Slovo. Slovo, které bylo na počátku, zavede zpět k začátku, což je Bůh. "V ten den poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně, a Já jsem ve vás a vy ve Mně." Haleluja! Sem jsme dorazili. Haleluja! Jsem tak šťasten, když vidím, jak On mezi námi nabírá podobu, a mohu poznávat, co zaslíbil ve Svém Slově. Ne skrze pohnutí mysli, které někdo mívá, nebo skrze zpívání, poskakování, tancování, - On se projevuje skrze Své Slovo. Amen!

Vidíte, když postavili chrám a truhlu smlouvy zanesli dovnitř, sestoupil tam Bůh v ohnivém sloupu. Amen.

Tehdy David poskakoval a jásal, zpěváci a kněží také, přestože se nacházeli mimo vůli Boží. Když ale byla zanesena dovnitř, Bůh potvrdil, že to je to místo, a stanoviště Jeho volby. Ohnivý sloup, který je vedl na cestě, přišel do svatyně svatých, za křídla cherubínů, na místo odpočinku. Sláva Boží naplnila dům, že kněží nemohli vykonávat službu. Amen. Až se On vrátí pro Svoji Nevěstu, budou oči každého theologa zavřeny. Pro ně to bude hlubokou nocí, když ona bude vzata vzhůru. Oni ji ani nespattí, až půjde vzhůru. Ó, čest buď Bohu!

Bůh zaslíbil vyvést Svou Nevěstu vzhůru, a co bude činit: Mělo tu být semeno; ve večerním čase mělo být světlo; že všechny ty věci bude činit tak, jak to plánoval od samého počátku a zaslíbil ve Starém a Novém zákoně. Neděje se to skrze denominace. Neděje se to prostřednictvím našich systémů, které dnes užíváme. Důsledek toho je smrt. Lidé k tomu vztahují ruce a umírají.

To Slovo, večerní zvěst, musí také zplodit výsledky večerního času. Večerní zvěst musí rozsévat semeno večerního času; ne jařinu, semeno večera. Souhlasí to? Tím předešlým semenem byly denominace. To zemřelo - zahynulo. Ale zvěst konečného času přinese světlo konečného času a zplodí výsledky večerního času. Ježíšův čas, polední zvěst, přinesla výsledky poledne. Zvěst večera přinesla výsledky večera: Nastalo stvoření. Uprostřed dne On stvořil Svého Syna ke Svému obrazu. Ve večerním čase pro Něho utváří Nevěstu. Skrze co? Skrze Své Slovo. Jak utvořil Zemi? Jak ji vyslovil do bytí? Svým Slovem. Kdo byl Jeho Syn? - Slovo. "Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha... a to Slovo se stalo masem a bydlelo mezi námi." Jak vyjme - vyvolá Svoji Nevěstu? Prostřednictvím Slova. Ne skrze nový vůz, ne skrze názor nějakého theologa, prokáže ji na základě Svého Slova. Nepřidávejte k tomu něco a nic od toho neubírejte; nechte to, jak to je.

ON dal zaslíbení, že ve večerním čase otevře sedm pečeti a ukáže to, čemu kostely v minulosti nerozuměly. Ve Zj.10, Mal.4, a Luk.17:30 řekl, co bude dělat. Nechceme to poplést. Nechte to tak, jak to je.

Hned bude 11.45 hodin, ale dovolu mi na závěr říci ještě následující: Přátelé, slyšte ve jménu Pána Ježíše; tyto věci jsou příliš jasné, abyste je nemohli poznat. Jistě to můžete vidět. Jistě by to mohl vidět i svět, ale je to určeno pro vás. Nenechte se těmi novými tanci a věcmi, které mají dnes,

ovlivňovat. Nezajímá mě, jak dobří jsou ti lidé, jak jsou poctiví - jestliže nemluví podle Slova a proroků, není v nich žádný život. To říká Bible.

David věřil, že jedná správně. Byl upřímný. Kněží měli za to, že dělají to správně; i oni byli upřímní. Jen opomněli zeptat se Pána. Jak to mohli udělat? Možná, že si řekli: "My jsme se promodlili." Ale to nebyl ten způsob, jak Bůh jedná. ON zaslíbil, že neudělá nic, jedině, že by napřed Svě tajemství zjevil Svým služebníkům, prorokům. Nátan byl mezi nimi, ale neptali se ho.

Když čtete další kapitoly v knize Paralipomenon, vidíte, že když David bydlel ve svém domě a Nátan byl u něho, řekl: "Je správné, že já bydlím v cedrovém paláci a truhla smlouvy Boží přebývá pod stanem?" Nátan se ale od Pána dozvěděl, co mu měl odpovědět, jak se to má stát.

On nejednal správně, proto Bůh řekl: "Řekni mému služebníkovi Davidovi, že ho miluji. Stvořil jsem mu jméno, jaké mají na zemi jen ti největší. Ale toto mu nemohu dovolit. On přede Mnou selhal. Nemohu mu dovolit, tohle udělat. Postarám se o jednoho muže: Jeho syn zřídí ten věčný dům Boží." To bylo řečeno Davidovi. Šalomoun byl pro to stinným obrazem, ale i on selhal. Každý muž musí selhat; každý člověk. Bůh je jediný, kdo nemůže selhat. Nemůže. To je jedině, co se Jemu nemůže stát: selhat. Bůh je Slovo. Vůbec nezáleží na tom, jak velice se zdá, že by se to dělo jinak - stane se to přesně tak, jak to řeklo Slovo.

Myslete na to, musíte sledovat určitý čas a pochopit, v jakém čase se právě nacházíte, a ten musí být potvrzen, abyste přesně poznali, že je to pravda.

Veźmĕte to pĕtinásobnĕ "Musíš", celĕ Slovo, vĕschny ty stinnĕ obrazy a vĕci a hledĕte, kde se nacházíte. Pĕmĕyĕlĕjte o tĕ hodinĕ, ve kterĕ žijeme. Vidĕte, skoro desetinnĕ Zemĕ hrozí, že se zřítí do oceánu. Vĕda to říká. Oni se dívají na ty hodiny. Pĕd nĕkolika lety se říkalo: "Zbývají tĕi minuty do půlnoci." Nyní mŕže zbývat jeĕtĕ minuta, nebo půl minuty.

Oni řekli: "To se nestane v naší generaci."

Odpověď znĕla: "Již v pĕti minutách by k tomu mohlo dojít." Dále řekl: "Anebo za pĕt let." To jsem neřekl já, ale ten vědec. Budou z Kalifornie odplaveni jako mouchy. Nuže, ve dnech, kdy odešel Lot ze Sodomy, padal z nebe na zemi oheň. V jednom z tĕchto dnŕ vezme Bůh naši zvěst, a půjdeme odtud. Když potom církev, Jeho tĕlo, Jeho Nevĕsta nebude zde, jistĕ se nĕco stane.

Nyní bych vám chtĕl pĕčíst nĕco z Bible. Čtĕte prosím s sebou. Otevĕrte se mnou na závĕr jeĕtĕ 5.Moj.4. Myslím, že toho bylo řečeno dost, že tomu rozumĕte. Pĕčtu dvĕ místa z 5.Moj.4. Chtĕl bych, aby tento sbor tady, lidé, kterĕ budou slyĕet pásky a ti ve vĕsĕch částech zemĕ, kam je zapojen pĕnos, aby pozornĕ naslouchali. Aby to neĕlo kolem vás. Chtĕl bych to číst. Začnu prvním verĕem z 5.Moj.4 a potom 25. a 26. verĕ. Vy si to doma mŕžete pĕčíst celĕ. Ale my chceme ŕetřit čas, abychom nepĕřetáhli. Musím se dnes večeř opĕt vrátit, bude-li Pán chtít. Slyĕte, co říká tento prorok. On byl v pĕítomnosti Boží a vědĕl, o ĕem mluví.

Nyní tedy Izraeli, slyš ustanovení a soudy, které já učím vás činiti, abyste živi byli, a vejdouce, dědičně vládli zemí, kterou Pán Bůh otců vašich vám dává. (To je stinný obraz na Tisícileté království.) Nepřidáte nic ke slovu, které vám přikazuji, aniž co ujmĕte od něho, (nepřidávejte k tomu nic, neubírejte nic. Říkejte jen to, co říká Slovo.), abyste pĕrikázání Pána Boha svĕho, která vám pĕrikazuji zachovali. Oči vaĕe vidĕly, co Pán uĕinil pro Belfegor, jak vĕsĕcky lidi, kterĕ odeĕli po Belfegor, vyhladil Pán Bůh tvŕj z pĕstĕředku tvĕho. (Vy jste lid, který byl oddĕlen z denominací.) Vy pak, pĕidrŕející se Pána Boha vaĕeho, živi jste do dneĕního dne vĕsĕchni. (Vy jste nezemĕřeli s vaĕimi denominacemi. Nyní žijete v pĕítomnosti Boží. Nepropásnĕte to!)

A nyní dvacátý pátý verĕ. Dejte pozor, co se stane, až vejdou do tĕ zemĕ.

"Když zplodíš syny a vnuky a zestárnete v zemi tĕ, jestliže poruĕíte cestu mou a udĕláte rytinu k podobĕnství jakĕkoli vĕci aneb uĕinĕte nĕco zlého pĕřed očima Pána Boha svĕho popouzejĕce ho, osvědĕčuji proti vám dnes pĕřed nebem i zemí, že hroznĕ a rychle vyhlazeni budete ze zemĕ, do které půjdete pĕřes Jordán, abyste vládli jí. Nedlouho bydliti budete v ní, ale do konce vyhlazeni budete."

Zde Mojžíĕ mluvil k Izraeli, potom, co byl Bohem potvrzen skrze ohnivý sloup. Vĕdĕl, že byl jako služebník Boží povĕřen, aby je vyvedl. Než do tĕ zemĕ pĕřĕšli a vstoupili do ní, řekl Mojžíĕ: "S ohledem na slova, která jsem vám mluvil, volám nebe a zemi za svĕdky proti vám. Jestliže nĕco pĕřidáte nebo odejmete, pak nezŕstanete v tĕ zemi, kterou Pán, vaĕ Bůh, vám dává." **To říkám také**

já ve jménu Ježíše Krista. Nepřidávejte nic k nějaké věci. Nepřikládejte k tomu své vlastní názory. Říkejte jen to, co je řečeno na magnetofonových páscích. Dělejte přesně to, co Bůh přikázal. Nepřidávejte k tomu nic.

Jako dříve a vždycky, zachovává On Svě zaslíbení i vzhledem k nám. Každé zaslíbení, které dal, dodržel. Řekl vám, že se stane, co se stane, a stalo se to? Volám dnes nebe a Zemi před vámi: Řekl Bůh něco, co nenaplnil? Neučinil přesně to, co zaslíbil? Neučinil to přesně tím způsobem, jak to zaslíbil? Přesně tak! ON to i nadále bude dělat. **Nic k tomu nepřidávejte; neubírejte od toho nic. Prostě tomu věřte a chod'te pokorně před Bohem, vašim Pánem, neboť se přibližujeme vejítí do té země.** Pak se již nevrátíte. Již se nevrátíte k tomuto způsobu života. Vráťte se jako nesmrtelné bytosti. Vráťte se, až bude hřích vzat a satan svázán. Tisíc let pak budete žít na této zemi, kterou vám dal Pán, náš Bůh. "Tiší zdědí království. Blahoslavený je, kdo jedná podle všech Jeho přikázání, aby měl právo vejít do toho města. Neboť vně jsou čarodějníci, lháři, smilníci a psi." Oni dovnitř nevejdou. Je to jen pro spasené, pro ty, kteří chodí v Jeho přikázání.

Nepřijímejte kdovíjakou novou věc; všude kolem něco lítá, a bude toho ještě více. Ale nepřijímejte tyto nové věci. Pán, váš Bůh, vám oznámil pravdu. Pán, váš Bůh, potvrdil skrze Svě Slovo a Svěho Ducha, co je pravda. "Ne vojskem, ani mocí, ale Duchem Mým", praví Pán. Bůh hledá ty, kteří se Mu v Duchu a pravdě modlí. "Tvě Slovo je pravda." ON jasně potvrdil, že Ježíš Kristus je včera, dnes a na věky tentýž. ON vám ukázal večerní semeno. Zjevil vám to ve Slově a potvrdil Svým Duchem.

Nikdy se nesnažte povolát do života nějakou organizaci. Nezkoušejte stavět na něčem jiném, ale zůstávejte pokorní před Pánem, vašim Bohem, neboť se zdá, že brány k zaslíbené zemi se brzy otevřou. Vejděme s opravdovým zpěvem a jáсотem, až Nevěsta a Ženich zaujmou své místo na trůnu.

Ved'te pokorný život plný lásky. Milujte se navzájem. Nenechte mezi vámi nic povstat. Jestliže si všimnete, že ve všem srdci něco proti někomu vzrůstá, dejte to ihned ven. Satan se bude snažit o své nejlepší, aby se dostal mezi vás. Nedovolte to. Možná, že přijde někdo s rafinovaným jazykem a pokusí se vás od toho odvrátit. Myslíte, že by někdo od toho mohl odvrátit Mojžíše, který stál v přítomnosti Boží a viděl to? Ne, nikdy! Ne, my z toho nic nebudeme ubírat, a také k tomu nebudeme nic přidávat. Držte se toho tak pevně, jak to řekl Pán. Nechceme žádnou denominaci, nechceme žádné organizace. Nechceme žádnou zlomyslnost, žádnou hádku. Chtěli bychom Boha a On je Slovo! Skloňme nyní hlavy.

Ó Bože, hledím duchovním okem kolem sebe. Snažím se poznat, co se děje. Vidím Tvě Slovo - jak je potvrzené a dokázané. Všechno, co jsi před 33 lety tam u řeky a během celého času mluvil, se naplnilo. Uskutečňuješ všechno, co jsi řekl. Pane, ať nás ani nenapadne, pokoušet se, význam toho zvětšovat nebo zmenšovat. Chceme to zachovat tak, jak jsi to udělal; chtěli bychom pokorně chodit a následovat Tě.

Pane, tihle to jsou, které jsi daroval prostřednictvím služby, mimo těch, kteří v tomto národě a v celém světě již zesnuli. Na hřbitovech zde leží mnozí z těch požehnaných svatých, kteří čekají. Bude to tak, jak stojí psáno: "My, kteří živi pozůstaneme, nepředejdeme ty, kteří zesnuli. Až zazní pozoun, mrtví vstanou nejprve. Na to společně s nimi budeme vzati vzhůru."

Až sláva Boží sestoupí na Zemi, bude církev před světem skryta. Oni ji ani neuzří jít vzhůru.

Ó Bože a Otče, drž je ve Svých rukou. Oni Ti patří. Prosím, ó Bože, abychom před Tebou stále pokorně chodili. Nevíme, jak dlouho ještě. Také to nechceme vědět, to není naše věc. To je Tvoje věc. Není to naše vůle vědět, kdy přijdeš; naše vůle je, Pane, zůstat pokornými dokud nepřijdeš a s Tebou chodit. Je naší žádostí, aby ses tu a tam mezi námi projevil, Otče, abychom viděli, že ještě s námi putuješ.

Odpusť nám hříchy minulosti. Ved' a zachovej nás od každé d'áblovy léčky v budoucnosti. Ved' a provázej nás, ó Bože, náš Otče. Odpusť naše hříchy, pomoz nám být Tvými dětmi. Jsme chudí lidé. Jsme vystrčeni ze společnosti tohoto světa, denominací a kostelů. Vidíme ten konec, a děkujeme Ti za duchovní světlo, skrze které můžeme ve Tvém Slově poznat konečný čas. Všechny tyto věci spějí

ke kamenování z nebe. Pomoz nám, Pane, abychom v tom dni již nebyli tady, ale byli vzati vzhůru do Tvé přítomnosti, přitisknutí na Tvoji hrud'.

Uzdrav nemocné a trpící, Pane. Prosíme, dej nám dnes večer tak mocnou bohoslužbu, aby v našem středu nezůstala žádná slabá osoba, protože jsi přítomen Pane. Necht' jsou naše srdce neustále zaměřena na Tebe. My víme, Pane, že peníze, majetek a všechny věci světa pro nás nic neznamenají. Je to pomíjitelné. To všechno skončí. Naše pracoviště, domovy, přátelé, všechno skončí. Je jedno, jak bohatí, jak chudí, jak slavní nebo neoblíbení můžeme být; všechno musí skončit. Je jen jedno, nač se naše bytí zde zaměřuje, a to je Ježíš Kristus. Ó Bože, necht' všechno vedlejší odložíme a držíme se pevně Jeho. ON je Slovo, potvrzené Slovo té hodiny. Daruj to, Pane.

Tím potvrzeným Slovem v čase Mojžíše byl Ježíš. Potvrzeným Slovem za dnů Eliáše, Izaiáše, Jana a všech ostatních byl Ježíš. Potvrzeným Slovem dneška je Ježíš, tentýž včera, dnes a na věky. Pomoz nám, Pane, věřit, abychom to viděli a chodili v tom. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Zatímco máme hlavy skloněné, chtěl bych vědět, je-li zde někdo, kdo ještě nikdy nedospěl k tomu velikému, úplně uspokojujícímu rozhodnutí. Věříte, ale nestačí jen věřit. Věřím, že má žena byla slušnou dívkou. Znal jsem jejího otce a matku. Znal jsem ji mnoho let. Vedla spořádaný život. Věřím, že je dobrou ženou, ale tím ještě nepatřila mě. Nepatřila mi, dokud jsem ji nepřijal a ona mne. Ježíš by vás také chtěl přijmout. Nechcete přijmout Jeho a stát se částí Jeho Slova? Jestliže jste to ještě neudělali, tak to udělejte nyní se skloněnými hlavami a pokorným srdcem.

Nemáme tu místo pro oltářní výzvu. Já pro to beztak moc nejsem. Věřím, že Bůh se potká s vámi tam, kde právě jste. Pozdvihli byste prosím své ruce a řekli: "Bratře Branhamo, vzpomeň mne v modlitbě, chtěl bych to udělat." Bůh ti požehnej. Bůh ti požehnej. Všude jsou vidět pozdvihnuté ruce. "Chtěl bych tak být." Bůh ti požehnej, bratře a všechny ostatní. "Chtěl bych takový být." Bůh vás požehnej. "Skutečně chci takový být." Vidíte, přátelé, možná, že je ještě nějaká maličkost a ještě nejste tak, pak je tu něco jiného, nač jste se zaměřili. Jste tak blízko toho a hledíte na to. Vidíte to. Léta jste pozorovali, jak se to vyvíjelo. Nyní to vidíte dozrávat. Jestliže to pro nás znamená všechno a nic jiného nepřetrvává, proč se neodvrtíte od toho, čím jste se zabývali a nezaměříte se cele na Něho, který je středem vašeho života? Všechno, co potom následuje, je On. Nechcete to učinit, zatímco se spolu modlíme?

Věrný Bože! Muži, ženy, chlapani a dívky, dokonce kazatelé zvedli své ruce. Chtěli tím vyjádřit, že by chtěli mít Ježíše jako stěžejní bod ve svém životě. A přesto se zdá, jakoby se jim to nedařilo, protože jsou něčím taženi do toho nebo jiného směru. Může to být denominace; může to být nějaká osoba; může to být hřích; může to být něco, co skrývají ve svém srdci. Nevím to, Pane, víš to Ty. Cokoli je to, necht' se to stane nyní. Tak, jak voláš jiné, zavolal jsi i je; oni Ti patří. Necht' v době, kdy zaznívá Tvé volání, se zřeknou hříchu, který je svazuje. Bible přece říká: "Odložte vás tak snadno obkličující hřích, abyste ve statečné vytrvalosti a v závodě běželi vítězně." Na koho při tom máme hledět? Na naši práci? Na naši denominaci? Na naši příslušnost? Na koncily? "Na Ježíše, počátek a dokonavatele víry," kterého v Něm máme. Učiň to dnes pro nás, Otče, neboť o to prosíme v Jeho jménu a ke Tvé cti.

Oni nyní náležejí Tobě, Pane; čiň s nimi, jak se Ti líbí. Čiň s námi, jak se Ti líbí. Ve jménu Ježíše. Amen.

Miluji Jej...

Zapomněli jste na oběd? Zapomněli jste se podívat, zda je s dětmi v autě všechno v pořádku? Zapomněli jste všechno, co bylo v minulosti a poznali jste, co je to, co nyní cítíte? Bude to pro vás den po dni skutečností. Necht' se to stane ve vás stěžejním bodem. Nechte všechny jiné věci jít, tak jako tak pominou. Ó, následujte prostě Jeho. Chceme Ho následovat tak, jako Elizeus Eliáše. Neboť i my jednoho dne musíme být vzati vzhůru. My jsme viděli ten ohnivý vůz, který Jej vzal z hrobu vzhůru. Cítíme, že je teď mezi námi. Jednoho dne odváže koně a my půjdeme vzhůru. Nemilujete Ho snad?

...a vykoupil mi plnou spásu na Golgatě.

Ó, zavřete jen své oči; vidíte Ho tam viset?

Miluji Jej, miluji Jej

neboť On miloval nejprve mne
a vykoupil mi plnou spásu na Golgatě.

Pokaždé, když přijdu domů, někdo zesnul. Jsem pár měsíců pryč a když se vrátím, již někdo není zde. Pokaždé, když přijdu, jsem smutný. Před pár dny jsem potkal někoho, s kým jsem jako chlapec chodil do školy. Přešel ulici a řekl: "Haló, Billy."

Hleděl jsem na něho; on vždycky vypadal dobře. Míval lesklé, černé, dozadu sčesané vlasy, nyní je má bílé jako sníh. Tehdy býval štíhlý, teď má břicho. Řekl jsem: "Haló, Jime." Díval jsem se na něho a slyšel jsem vlastní srdce. Myslel jsem: "Ó Bože, tento hoch a já, tento muž a já jsme stejně staří. Podle toho poznávám, že mé dny jsou sečteny. Víím, že to již dlouho nemůže trvat. Dívám se kolem a myslím si: "Co mohu udělat, Pane? Pomoz mi. Nechtěl bych Tě předbíhat. Chtěl bych zůstat za Tebou. Udávej Ty tu cestu." Dívám se a uvažuji: "Je mi 56 let. Ó, již to nemůže dlouho trvat." Potom se podívám a spatřím támhle sedět svého dobrého starého přítele Billyho Daucha. Jemu je 92 nebo 93 let.

Dívám se kolem a vidím ty děti. Oni si myslí: "Ó čekám, až budu tak starý, jako bratr Branham." Miláčku, možná, že se toho nikdy nedožiješ. Pochybuji, že se toho dožijete. Myslete jen na to, že přežije-li Billy Dauch tento den, bude žít déle než stovky patnáctiletých a šestnáctiletých, z nichž každou hodinu někdo umírá. Jakou to hraje roli, jak jsme staří? Co děláte s hodinou, v níž žijete? Co děláte v tomto čase s Ježíšem? Ó, já bych Ho chtěl vidět. Chtěl bych prožít čas, ve kterém všechna tato stará těla budou v jednom okamžiku proměněna. Jestliže by to tak nemělo být, pak jsme blázniví lidé. Pak jezme a pijme, neboť zítra zemřeme. Pak jste jako zvíře. Zemřete a vrátíte se zpět do země, nic víc. Ale v tobě žije nesmrtná duše, bratře. Slyšeli jsme o nebi. Viděli jsme to dokázané. Víím, že On odplácí těm, kdo Jej opravdu hledají.

Nuže, údové těla Kristova, chtěl bych, abyste zůstali na místech a podali si navzájem ruce, zatímco ještě jednou zpíváme:

Miluji Jej...

Milujete Jej? Potom řekněte "Amen". Milujete Jeho Slovo? Potom řekněte "Amen". Milujete Jeho věc? Pak řekněte "Amen". Milujete Jeho tělo? Pak řekněte "Amen". Pak se milujte vespolek. "Potom poznají lidé, že jste Mými učedníky, jestliže máte lásku mezi sebou."

Nyní jsem položil ruce na kapesníky. Možná, že je potřebujete před dnešním večerem. Zavolám bratra Richarda Blair. Bůh vyslyšel jeho modlitbu, když se modlil onoho dne s tím bratrem, že ten malý hoch, který sedí dnes večer mezi námi, se vrátí zpět k životu. Poprosím ho nyní, aby nás v několika okamžicích propustil závěrečnou modlitbou. Dnes večer se vrátím. Podle našich hodin je nyní pět minut po dvanácté. Chtěl bych, abyste se dnes večer vrátili, pokud můžete a budete-li ještě tady. Musíte-li odjet domů, necht' vás Bůh na cestě požehná, ochraňuje a pomáhá vám. Můžete-li tu zůstat a chcete, jste vítáni. Bůh buď nyní s vámi.

Bůh buď s vámi než se sejdeme zas...

Nashledanou, nashledanou,
zde na Zemi, nebo ve světle.

Náš strážce nespí a nesní.

Tak bychom měli dům Boží opustit, pokorně v modlitbě. Naději se, že se dnes večer uvidíme. Jestliže ne, necht' je Bůh s vámi, než se opět uvidíme.
